

*Astfel se deschide încă un capitol de strădanie eroică și patos revoluționar,
de cutezătoare proiecte și năzuite împliniri în noua și glorioasă istorie a națiunii române*

LECTURA

A CINCEA CONFERINȚĂ NAȚIONALĂ A PARTIDULUI

flacăra

Saptaminal editat de Frontul Democratiei și Unității Socialiste

anul XXXVI
51 (1 696)
VINERI
18 decembrie
1987

În
paginile
2-9

*„Partidul reprezintă centrul
vital al națiunii noastre, de
la care radiază lumina, gînd-
drea creatoare ce călăuzesc
înaintearea fermă a po-
porului nostru pe drumul
socialismului și comu-
nismului“*

RAPORTUL

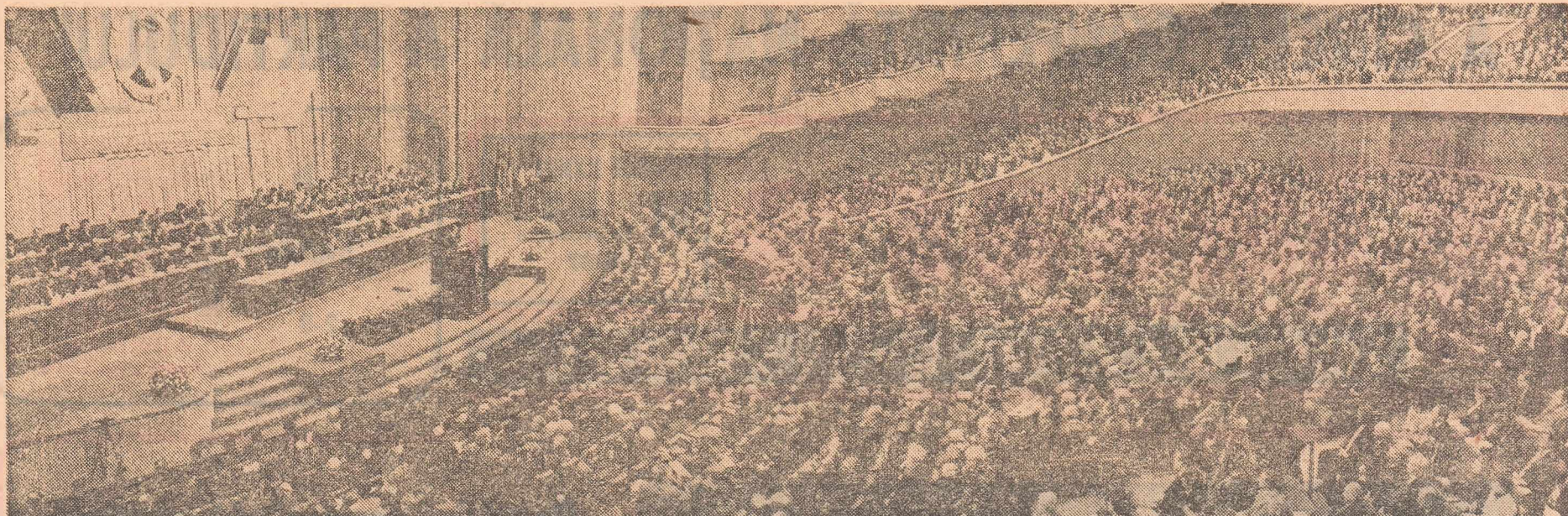
Cu privire la stadiul dezvoltării forțelor de producție, al societății socialiste în general, al relațiilor de producție și sociale, al democrației muncitorești-revoluționare, al perfecționării conducerii pe baza principiilor autoconducerii și autogestunii, al perfecționării și continuării procesului revoluționar în noua etapă de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare a României spre comunism

prezentat de tovarășul
NICOLAE CEAUȘESCU

*a fost adoptat cu fierbinte și unanimă adeziune
ca program de acțiune, de muncă și luptă
al partidului, al întregului popor român*

In cuprinsul revistei publicăm ample extrase din acest document de inestimabilă valoare teoretică și practică

A CINCEA CONFERINȚĂ NAȚIONALĂ

Eveniment de excepțională însemnătate al vieții noastre politice, a 5-a Conferință Națională a partidului — chemată să dea răspunsuri limpezi, pe baza unei analize aprofundate, științifice, a experienței acumulate în procesul de edificare a societății socialiste românești, problemelor ridicate de actuala etapă de dezvoltare economico-socială a țării — și-a desfășurat lucrările în perioada 14—16 decembrie, în chiar luna și anul când întreaga națiune aniversază patru decenii de la proclamarea Republicii.

În prima zi a lucrărilor, Sala Palatului Republicii a fost martora primirii pline de aleasă stimă și prețuire pe care participanții la conferință — delegați aleși de conferințele extraordinare ale organizațiilor județene de partid și a municipiului București, comuniști reprezentând toate categoriile de oameni ai muncii — au făcut-o secretarului general al partidului, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu. După ce secretarul general al partidului a declarat deschise lucrările Conferinței Naționale, adresând un cald salut tuturor participanților, precum și reprezentanților diplomației ai statelor cu care România întreține relații, prezenți la conferință, a fost ales președintele și a fost adoptată, în unanimitate, ordinea de zi a Conferinței Naționale a partidului.

Raportul prezentat de către secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu — urmărit de că-

tre participanții la lucrările conferinței, de întreaga națiune, cu deosebit interes, vie satisfacție și deplină aprobare — s-a constituit într-o analiză temeinică, profund științifică, bazată pe concepția revoluționară, a socialismului științific, despre lume și viață a modului în care s-a acționat până acum în direcția înfloririi patriei socialiste, a concluziilor și învățămintelor desprinse din această experiență, punând, în același timp, în fața comunistilor, a întregului popor, o serie de orientări clare, de măsuri ferme, în spirit revoluționar, care să asigure realizarea integrală a hotărârilor Congresului al XIII-lea al partidului, dezvoltarea continuă a forțelor de producție, a științei, învățămîntului, culturii, perfecționarea activității din toate domeniile, sporirea avuției naționale și îndeplinirea obiectivelor strategice de trecere a patriei noastre la un nou stadiu al devenirii sale, acela de țară socialistă mediu dezvoltată. Au fost relevate, în cuprinsul Raportului, profunde transformări revoluționare din anii construcției socialiste, remarcabilele succese obținute de poporul nostru în procesul de edificare a societății socialiste multilaterale dezvoltate. S-a arătat, că numai îndeplinirea integrală a îndatoririlor ce revin oamenilor muncii din toate sectoarele de activitate — dezvoltarea intensivă a industriei, în contextul îndeplinirii programelor de organizare și modernizare a producției, realizarea unei însemnate creșteri a producțiilor din agricultură, punerea la termen în

producție a tuturor capacităților prevăzute în planul de investiții, ca și transpunerea în viață a programelor de sistematizare și modernizare a localităților țării, sporirea aportului științei, învățămîntului și culturii la realizarea unui puternic progres în toate domeniile — poate conduce la înaintarea fermă a patriei în noua etapă de dezvoltare revoluționară, prefigurată de istoricul Congres al IX-lea al partidului și precizată, cu deplin realism și clarviziune în documentele Congresului al XIII-lea. Demonstrând prin exemple concludente justetea politicii partidului și statutului nostru, de alocare a unei însemnate părți din venitul național pentru dezvoltare și acumulare, subliniind necesitatea perfecționării și întăririi continue a proprietății de stat și cooperatiste în paralel cu dezvoltarea neconținută a democrației muncitorești-revoluționare, a traducerii în fapte a tezei făuririi socialismului cu poporul și pentru popor, secretarul general al partidului a afirmat că trebuie astfel acționat încît organele de partid și de stat să acționeze numai în slujba poporului și să răspundă în fața poporului pentru modul în care și-au îndeplinit misiunea încredințată. În Raport a fost evidențiat faptul că, pornind de la dezvoltarea solidarității între toți cetățenii patriei, fără deosebire de origine națională sau de categorie socială, trebuie să se treacă în mod hotărît la îmbunătățirea activității ideologice, politico-educative, de dezvoltare a conștiinței socialiste și întărire a spiritului revoluționar, de formare a omului nou al societății noastre, animat de înalte idealuri, făuritor, plin de dragoste față de socialism, de patrie, de partid, de popor, al unei Români puternice, independente și suverane. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a insistat, în prezentarea Raportului, asupra faptului că mărețele transformări revoluționare, realizările deosebite obținute în construcția și dezvoltarea socialistă a țării, s-au obținut sub conducerea încercărilor noastre partid, forța politică conducătoare a întregii națiuni. Criticînd o serie de manifestări ale slăbirii spiritului de răspundere, de combativitate, de ordine și disciplină, de atitudine revoluționară în muncă, în activitatea de partid și de stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că numai întărirea continuă a rolului conducător al partidului — centru vital al întregii națiuni —, creșterea răspunderii organelor și organizațiilor de partid, a tuturor comunistilor în perfecționarea muncii politice și organizatorice, în întărirea spiritului

de răspundere și a disciplinei de partid pot asigura mersul ferm înainte al României, că numai în deplină unitate, în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, poporul, sub conducerea partidului, poate îndeplini neabătut mărețele obiective de dezvoltare economico-socială a patriei.

Analizînd în continuare marile transformări revoluționare petrecute în viața internațională, în raportul mondial de forțe, precum și necesitatea vitală a unei noi gândiri și abordări a problemelor păcii și războiului, Raportul evidențiază drept cea mai puternică și mai importantă contradicție din lumea contemporană contradicția dintre țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare, arătînd că actuala criză economică mondială nu poate fi soluționată fără lichidarea subdezvoltării, fără realizarea unei lumi bazate pe relații de egalitate și echitate, a unei lumi mai drepte și mai bune. E nevoie de o nouă gândire a relațiilor dintre state, pornindu-se de la renunțarea definitivă la armele nucleare, la război. Abordînd din acest unghi de vedere politica externă de pace și colaborare a partidului și statutului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu a menționat cele mai importante dintre inițiativele și acțiunile țării noastre consacrate dezarmării nucleare și convenționale, eforturile susținute ale României socialiste pentru instaurarea unei păci trainice și a cooperării pe continentul nostru, pentru o Europă unită, precum și necesitatea intensificării luptei popoarelor pentru eliminarea totală a armelor nucleare din întreaga lume. Felicitînd în numele poporului român, de la înalta tribună a Conferinței Naționale, Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii cu prilejul semnării acordului privind lichidarea rachetelor cu rază medie și scurtă de acțiune, secretarul general al partidului a adresat conducătorilor acestor două țări apelul de a continua tratativele și eforturile pentru trecerea hotărîtă pe calea lichidării totale, în perspectivă, a armelor nucleare. Afirmînd cu tărie că eliminarea politicii de forță și de amenințare cu folosirea forței, soluționarea pe cale pașnică a tuturor problemelor litigioase dintre state, a problemelor subdezvoltării și instaurarea unui ordin economic mondial, promovarea unor relații economico-financiare bazate pe deplină egalitate și echitate, sînt căile reale și eficiente de făurire a unui viitor liber pentru toate națiunile lumii, Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat

că, în actualele împrejurări internaționale, mișcarea revoluționară, muncitorească reprezintă o puternică forță a lumii contemporane, iar partidul nostru pune în centrul politicii sale externe dezvoltarea relațiilor cu toate partidele comuniste și muncitorești, cu forțele progresiste și democratice de pretendenți în lupta pentru progres și pace în lume.

În cadrul dezbaterilor ce au avut loc, în plen și în cele opt secțiuni ale conferinței vorbitorii au dat o înaltă apreciere Raportului prezentat de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, examinînd, în spiritul acestui important document programatic, modul în care s-a acționat și se acționează în întreaga țară, în fiecare colectiv de muncă pentru realizarea integrală a planului pe anul în curs și pentru pregătirea temeinică a producțiilor viitoare. A fost exprimată, de către participanții la dezbateri, adeziunea întregului popor la politica externă a partidului și statutului nostru, la inițiativele și acțiunile președintelui Republicii pentru pace, progres și colaborare internațională.

În ultima zi a conferinței, fost aprobată, în unanimitate, Hotărîrea cu privire la adoptarea Raportului prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu drept program de muncă și de luptă al partidului, al întregului popor și au fost, de asemenea, adoptate celelalte documente ale Conferinței Naționale.

Cuvîntul de închidere a lucrărilor conferinței, rostit de tovarășul Nicolae Ceaușescu, s-a constituit într-un vibrant apel la unirea eforturilor întregului popor pentru transpunerea în fapte a tuturor documentelor, orientărilor și angajamentelor prezentate la Conferința Națională.

Desfășurate în spiritul unei puternice angajări patriotice, revoluționare, a întregii noastre națiuni pe calea îndeplinirii obiectivelor fundamentale de înaintare a patriei pe drumul neconținutei dezvoltări economico-sociale, al creșterii nivelului de trai al poporului, lucrările Conferinței Naționale a partidului au evidențiat voința neclintită a comunistilor, a tuturor oamenilor muncii de a realiza integral hotărîrile Congresului al XIII-lea al partidului, de a urma neabătut direcțiile stabilite în Raportul prezentat de către secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cuvîntarea rostită la încheierea lucrărilor Conferinței, pentru îndeplinirea tuturor programelor de dezvoltare și a obiectivelor strategice stabilite de partid.

DAN MUCENIC ■

Cîntec partidului

Glorie Partidului nostru
Glorie faptelor sale
Glorie fiilor noștri ce vin
Țării acesteia nemuritoare !

Glorie pămîntului și stelelor Țării
Aprinse pe bolțile Păcii albastre —
Glorie Tricolorului pe zările zării
Tuturor viselor și împlinirilor noastre

Glorie celor ce sînt nemuritori
Cu mintea și brațele agere
Glorie frumoaselor noastre ninsori
De ginduri, de fapte, de pajere

Glorie ceasului bun și viteaz
Ce ne priveghează Carpații și Marea
Glorie gîndului liber și treaz ;
Fie-ne în veci biruitoare urarea :

Glorie Partidului nostru Comunist
Glorie faptelor sale —
Glorie fiilor noștri ce vin,
Țării acesteia nemuritoare !

GHEORGHE DARAGIU ■

A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

la încheierea marelui forum democratic al partidului

Stimați tovarăși,

Încheiem cea de a V-a Conferință Națională a partidului într-o deplină unitate și cu hotărârea unanimă de a face totul pentru realizarea în cele mai bune condiții a obiectivelor stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului privind dezvoltarea economico-socială și a Programului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și de înaintare fermă a României spre comunism. (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceașescu — P.C.R.!", „Ceașescu și poporul!“).

Dezbaterile Conferinței s-au caracterizat printr-o abordare responsabilă, critică și autocritică, a problemelor complexe ale construcției socialiste în patria noastră și ale situației mondiale.

După cum s-a prezentat, au luat cuvîntul în plen și în secțiuni 287 de delegați, care au analizat aprofundat problemele înscrise la ordinea de zi, activitatea din toate sectoarele și au făcut sute de propuneri în vederea îmbunătățirii activității, a conducerii și planificării în toate domeniile economico-sociale.

Iată de ce se poate afirma, cu deplină temel, că lucrările Conferinței Naționale a partidului au constituit o puternică manifestare a democrației interne de partid, a democrației revoluționare din patria noastră, care asigură participarea întregului popor la conducerea tuturor sectoarelor de activitate. (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceașescu și poporul!", „Ceașescu — Româ-

nia, stîmna noastră și min-dria!“).

Într-o deplină unanimitate, au fost adoptate Raportul, celelalte documente și Rezoluția Conferinței, care dau o minunată perspectivă de înaintare neabătută a României spre noi cîmni de progres și civilizație, spre ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a întregii națiuni. (Aplauze puternice, prelungite).

Conferința Națională a reafirmat în unanimitate justetea planului cincinal 1986—1990, a programelor de organizare științifică și modernizare a producției, de normare și perfecționare a activității economico-financiare și de aplicare fermă a autoconducerii, autogestunii, a tuturor hotărîrilor istorice ale Congresului al XIII-lea al partidului.

În legătură cu aceasta, trebuie să spunem că obiectivele minunate de dezvoltare economico-socială a patriei noastre în următorii trei ani, și în perspectivă pînă în anii 2000, cer o intensificare puternică a eforturilor, o îmbunătățire a muncii în toate domeniile de activitate. Trebuie să facem în așa fel încît în condițiile complexe interne, dar mai cu seamă internaționale, să asigurăm neabătut realizarea planului cincinal, a programelor de dezvoltare generală a patriei noastre, ridicarea ei pe noi trepte de progres și civilizație! (Urale și aplauze puternice; se scandează îndelung „Ceașescu și poporul!“ „Vom munci și vom lupta, țara o vom înălța!“).

M-am referit din nou la aceste probleme, deoarece chiar

în aceste zile unele organisme economico-financiare internaționale — ale Pieței Comune, ale Statelor Unite ale Americii — dau o perspectivă foarte sumbră dezvoltării economice. Vorbesc de încetinirea ritmului de dezvoltare economică, apreciind-o că va fi în jur de 2 la sută. Au loc fenomene de fluctuație, de dezechilibrare a sistemului monetar și financiar mondial. Nu mai vorbesc de situația grea în care se găsesc țările în curs de dezvoltare. În aceste împrejurări trebuie să înțelegem bine că perspectivele sumbre din economia mondială — chiar înrăutățirea situației economice mondiale generale — cer să acționăm cu și mai mare răspundere, să luăm toate măsurile, în așa fel ca aceste influențe să fie cît mai mici și să asigurăm îndeplinirea programelor de dezvoltare a patriei noastre! (Aplauze puternice, prelungite).

Aceasta impune, însă, în același timp — și doresc să reamintesc ce am spus în Raport — necesitatea dezvoltării colaborării cu toate statele lumii în depășirea acestor probleme, intensificarea cooperării, specializării în producție, în vederea realizării unui comerț cu adevărat liber, a unor relații economice de egalitate și echitate, singura cale pentru a asigura depășirea problemelor grave economice mondiale, și realizarea unei economii stabile, care să asigure dezvoltarea fiecărei națiuni. (Aplauze puternice, prelungite).

Stimați tovarăși,

Avem hotărîri, planuri și programe realiste, care cores-

pund pe deplin bazei materiale, capacității creatoare a oamenilor muncii, a întregului nostru popor. Dispunem de tot ce este necesar pentru realizarea lor. Acum, hotărîtor este să trecem cu toată fermitatea la activitatea practică, la luarea tuturor măsurilor organizatorice, tehnico-științifice în vederea îndeplinirii lor!

Să facem totul pentru a încheia cu rezultate cît mai bune planul pe 1987 și să trecem cu toate forțele la realizarea, din prima zi a anului, a prevederilor planului pe 1988!

Am dezbătut pe larg în acest an, în ultimele săptămîni, prevederile planului pe anul viitor. Ele sînt bine cunoscute de toți participanții la Conferință, de întregul partid și popor. Trebuie să facem totul ca, într-adevăr, anul 1988 să devină un an cu rezultatele cele mai bune de pînă acum din acest cincinal și să creeze condițiile pentru îndeplinirea cu succes a întregului plan cincinal! (Aplauze puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceașescu — P.C.R.!", „Vom munci și vom lupta, țara o vom înălța!“).

Reamintesc din nou — și în încheierea Conferinței — necesitatea de a acorda o atenție mai mare decît pînă acum problemelor de eficiență economică, reducerii cheltuielilor materiale și de producție, a consumurilor materiale și energetice. De asemenea, doresc să subliniez din nou necesitatea îndeplinirii neabătute a prevederilor pentru activitatea de comerț exterior, de cooperare internațională, a exportului, în toate domeniile.

În același timp, trebuie să

acordăm mult mai multă atenție problemelor de ordin financiar, întăririi disciplinei financiare, a funcționării în cele mai bune condiții a întregului sistem financiar, a creșterii continue a venitului național, a bogăției naționale — calea sigură în dezvoltarea patriei, în ridicarea bunăstării generale a poporului nostru!

În conformitate cu hotărîrile pe care le avem, cu ceea ce am hotărît în Conferința Națională, vom acționa cu toată fermitatea pentru realizarea tuturor programelor sociale, de ridicare continuă a nivelului de trai material și spiritual al întregii națiuni — țelul suprem al politicii partidului nostru, esența societății socialiste multilaterale dezvoltate pe care o edificăm în România. (Aplauze puternice, prelungite).

Aș dori să mă refer, în încheierea lucrărilor Conferinței Naționale, la necesitatea asigurării îndeplinirii neabătute a programelor de autoaprovizionare teritorială. Programul pe anul viitor va fi supus spre dezbateri Marii Adunări Naționale, dar doresc să menționez că prevederile lui asigură o bună aprovizionare în toate domeniile. Urmează să tăiem anul viitor un milion de bovine pentru consumul populației, cu 300 000 mai mult decît în acest an. (Aplauze puternice), 7,5 milioane de porci (aplaude), să asigurăm pentru fiecare locuitor 15 kg de carne de pasăre; la aceasta, însă, se adaugă circa 5 milioane de porci, care se taie în gospodăriile populației, un număr de circa 8 milioane de

(Continuare în pagina 8)

din RAPORTUL

TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

■ Cea de-a 5-a Conferință Națională a Partidului Comunist Român va analiza stadiul actual al dezvoltării societății socialiste românești, cum se realizează prevederile celui de-al 8-lea plan cincinal și va stabili măsurile necesare în vederea îndeplinirii neabătute a hotărârilor istorice ale Congresului al XIII-lea al partidului, a Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare a României spre comunism.

■ În complexitatea problemelor interne și internaționale, Conferința Națională este chemată să analizeze în mod aprofundat, științific, pe baza concepției revoluționare despre lume și viață, a socialismului științific, în spirit critic și autocritic, activitatea de până acum, să tragă concluziile și învățămintele ce se desprind alături din întreaga experiență a construcției socialiste din patria noastră, cit și din experiența mondială în general, să dea răspuns problemelor pe care le ridică actuala etapă de dezvoltare economico-socială a țării, a însăși dezvoltării mondiale.

■ A avut loc o creștere puternică a forțelor de producție. Au fost realizate mari întreprinderi și platforme industriale în toate zonele țării. S-au dezvoltat noi și moderne ramuri industriale dotate cu mașini și utilaje la nivelul tehnicii celei mai avansate. Producția industrială este astăzi de 120 de ori mai mare decât în 1945. Industria chimică a crescut de peste 1.200 de ori. S-au dezvoltat de 113 ori industria metalurgică, de circa 500 ori industria constructoare de mașini, de 82 ori industria ușoară, de 32 ori industria alimentară. De asemenea, s-au dezvoltat puternic transporturile, celelalte sectoare de activitate. În această perioadă s-au realizat mari lucrări de construcții industriale, de locuințe, școli, spitale, construcții edilitare, ample lucrări de interes național, între care Canalul Dunăre-Marea Neagră.

■ Agricultură, organizată pe baze socialiste, a cunoscut, de asemenea, mari prefaceri. Producția agricolă este de aproape 9 ori mai mare decât în trecut. S-au realizat irigații pe o suprafață de peste 3,5 milioane hectare, precum și alte importante lucrări de îmbunătățiri funciare, de sporire a potențialului productiv al pământului. Pe această bază s-au obținut marile realizări în creșterea producției agricole, în transformarea satelor, a vieții întregii țărâni.

■ În același timp, au cunoscut o puternică dezvoltare cercetarea științifică, învățământul, cultura — factori fundamentali în întreaga dezvoltare socialistă a patriei noastre. Se îndeplinesc cu succes obiectivele noii revoluții tehnico-științifice, ale noii revoluții agricole. În această perioadă s-au produs mari schimbări sociale, în structura claselor și în relațiile dintre ele. Toate aceste mărețe realizări au transformat însăși înfățișarea orașelor și satelor noastre, a întregii țări. Pe această bază s-au asigurat creșterea puternică — de circa 33 de ori — a venitului național, de circa 20 ori a avuției naționale, sporirea de circa 13 ori a retribuiției, ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor — țelul suprem al politicii partidului, esența societății socialiste multilateral dezvoltate pe care o edificăm cu succes în România.

■ Acum România se află într-o etapă hotărâtoare, în faza superioară a făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și creării condițiilor pentru trecerea la edificarea societății comuniste. În realizarea acestui obiectiv, conform hotărârilor Congresului al XIII-lea al partidului, până în 1990, țara noastră trebuie să depășească stadiul de țară socialistă în curs de dezvoltare și să treacă la un stadiu nou, superior — cel de țară socialistă mediu dezvoltată. Trebuie să menționăm însă că, din punct de vedere al producției pe locuitor, România se află, încă de pe acum, la nivelul multor țări mediu dezvoltate, iar în câteva domenii industriale importante chiar la nivelul unor țări cu cea mai mare dezvoltare. Toate acestea ne dau garanția că avem

toate condițiile pentru a realiza cu succes, până în 1990, obiectivul strategic stabilit de Congresul al XIII-lea al partidului nostru.

■ În același timp, pe baza Programului partidului, a orientărilor de perspectivă până în anul 2000, vom îndeplini toate obiectivele privind dezvoltarea puternică a forțelor de producție, a industriei, a agriculturii, a celorlalte sectoare de activitate. România va deveni o țară cu o industrie și o agricultură puternice, comparativ cu țările dezvoltate, va asigura progresul general al tuturor sectoarelor de activitate, astfel încât se va realiza dezvoltarea armonioasă, multilaterală a întregii societăți, creindu-se condiții tot mai bune de muncă, de viață, de manifestare pleneră a personalității umane pentru toți cetățenii României.

■ Trebuie să se înțeleagă bine că anul 1988 constituie anul hotărâtor pentru îndeplinirea programelor de modernizare și dezvoltare generală a industriei și tuturor sectoarelor de activitate. Se impun măsuri hotărâte în vederea îmbunătățirii calității și ridicării continue a nivelului tehnic al producției.

■ Este necesar să fie luate măsuri hotărâte în vederea folosirii raționale, științifice, a materialelor prime și materialelor, să se respecte neabătut normele de consumuri materiale și energetice, să se acționeze în direcția elaborării de noi tehnologii și măsuri care să conducă la reducerea mai accentuată a acestora. Să asigurăm, în conformitate cu normele stabilite, recuperarea și re folosirea materialelor, a pieselor și subsansamblelor, recondiționarea și re folosirea lor.

Se impun măsuri ferme în vederea organizării corespunzătoare a producției și a muncii, a introducerii noilor tehnologii și mijloace de automatizare, pentru o creștere mai puternică a productivității muncii — factor hotărâtor în sporirea eficienței întregii activități, în asigurarea condițiilor pentru dezvoltarea generală a țării, pentru ridicarea nivelului de trai material și spiritual al poporului.

■ Toate acestea impun ca o necesitate lichidarea cu desăvârșire a lipsurilor, a stărilor negative ce s-au manifestat în cursul acestui an, creșterea spiritului de răspundere, disciplină și ordine, luarea tuturor măsurilor pentru ca toate organele de partid și de stat, toate organele democrației muncitorești-revoluționare, toți oamenii muncii — în calitatea lor de producători și proprietari — să-și îndeplinească în cele mai bune condiții rolul pe care îl au în îndeplinirea planului, a programelor de dezvoltare socialistă a patriei noastre.

■ În Capitala patriei noastre s-au îndeplinit ample lucrări de modernizare și sistematizare — noul centru politico-administrativ, metropola, amenajarea riului Dimbovița. Până în anul 1990 vom încheia modernizarea Bucureștiului, astfel încât el să devină un centru, o capitală modernă a României socialiste.

■ În conformitate cu hotărârile Congresului al XIII-lea, trebuie să orientăm, cu toată fermitatea, investițiile spre realizarea programelor de modernizare și dotare cu noi mașini și utilaje de nivel tehnic ridicat, reducând substanțial ponderea lucrărilor de construcții în totalul investițiilor. Trebuie să fie luate toate măsurile pentru lichidarea tendințelor anarhice, care se mai manifestă în diferite sectoare, de a se cheltui mijloacele materiale și financiare pentru construcții de birouri, de alte spații, de hale, de care nu ducem lipsă, în detrimentul dotării cu utilaje și mașini de înaltă tehnicitate.

■ În acest sens, merită să subliniem marile realizări obținute în construcția socialistă, prin dezvoltarea tuturor zonelor țării, prin construirea a circa 180 de noi platforme industriale, odată cu dezvoltarea puternică a celor existente, prin crearea, în fiecare județ, a cel puțin 4-5 centre industriale și dezvoltarea corespunzătoare a consiliilor industrial-agrar, a agriculturii, a celorlalte activități. În comparație cu anul 1968, cind

am reorganizat județele și localitățile patriei noastre, producția industrială, agricolă și a celorlalte sectoare de activitate, pe grupe de județe, a crescut astfel:

Volumul activității economice totale	Numărul județelor		
	1968	1975	1987
Până la 20 miliarde lei	7	—	—
Între 20,1 — 40 miliarde lei	27	7	—
Între 40,1 — 60 miliarde lei	6	21	1
Între 60,1 — 80 miliarde lei	1	6	8
Între 80,1 — 100 miliarde lei	—	6	17
Peste 100 miliarde lei	—	1	15

Aceasta demonstrează cu puterea faptelor de ne tăgăduit justetea politicii partidului nostru privind dezvoltarea armonioasă a forțelor de producție în întreaga țară — ca factor hotărâtor al întregii dezvoltări.

Tocmai pe această bază, a repartizării juste a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării, a amplasării și dezvoltării lor echilibrate, precum și a producției pe locuitor, am asigurat condiții pentru manifestarea deplinei egalități în drepturi pentru toți cetățenii patriei noastre, dezvoltarea puternică de noi centre industriale, de noi orașe și localități industrial-agrar.

■ În dezvoltarea economico-socială a tuturor zonelor țării se impun să acordăm o atenție deosebită asigurării echilibrului ecologic al naturii, să acționăm cu toată hotărârea împotriva fenomenelor de poluare, să păstrăm apa limpede și curată, să apărăm pădurile, să dezvoltăm noi spații verzi, să asigurăm aerul curat. Apărarea naturii, asigurarea echilibrului ecologic reprezintă o parte inseparabilă, organică, de însemnătate deosebită în opera de construcție socialistă din România.

■ Trebuie să acționăm cu toată hotărârea în direcția îndeplinirii programelor de sistematizare, de organizare a orașelor și comunelor, de restrângere a suprafețelor construite, de modernizare a orașelor, îndeosebi a comunelor, astfel încât, până în anii 2000, să încheiem, în linii generale, și în sate îndeplinirea acestor programe. Aceasta va asigura schimbarea întregii înfățișări a patriei noastre, apropierea condițiilor de viață și de muncă ale satelor de cele ale orașelor, va duce la întărirea și mai puternică a alianței dintre clasa muncitoare, țărâni, intelectualitate, dintre toate categoriile de oameni ai muncii, va accelera procesul de omogenizare a societății socialiste românești, de dispariție a deosebirilor esențiale dintre orașe și sate, dintre diferite clase și categorii sociale, va duce la crearea societății unice a poporului muncitor, constructor conștient al socialismului și comunismului!

■ Trebuie să acționăm cu toată hotărârea în direcția intensificării activității de cercetare, pentru legarea și mai strânsă a cercetării cu producția și învățământul, soluționarea într-un termen scurt a problemelor multiple și complexe ale progresului tehnic, ale introducerii rapide în producție, în toate sectoarele, a noilor realizări ale științei și tehnicii.

Nu se poate vorbi de îndeplinirea programelor de dezvoltare intensivă, de modernizare, fără angajarea puternică a științei, în toate sectoarele de activitate. Avem realizări însemnate, dispunem de puternice forțe în cercetarea noastră științifică! Trebuie să facem astfel încât ele să aibă un rol tot mai important în asigurarea progresului general al patriei, în îndeplinirea Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate! Știința însăși înseamnă a gândi și a acționa permanent ca un revoluționar. Nu poți fi om de știință dacă nu ești un bun revoluționar în domeniul tău, un bun revoluționar pentru transformarea lumii în general!

■ Este necesar să perfecționăm, în continuare, activitatea de învățământ, de formare a cadrelor cu înalte cunoștințe profesionale și tehnice, să acordăm mai

Țara în zilele Conferinței

**Ca o singură inimă
cu nebiruita putere
a faptei**

Prezenți în cele mai fierbinți vetre de muncă, reporterii noștri au surprins și ne-au transmis direct de la fața locului felul în care comuniștii, oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării transpun în fapte imediate îndemnul și ideile desprinse din magistratul Raport prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, și adoptat ca program de muncă și luptă al partidului, al întregului popor român.

Vointă mai tare ca piatra

un port se naște
mai devreme

Aceste zile de vibrantă efervescență politică reprezintă pentru „minerii de suprafață” ai Dobrogei prilejul împlinirii unor mărețe fapte de eroism și cetezanță. E vorba de aspra încercare a mutării unui munte de piatră în apele mării — acolo unde prinde contur tot mai clar grandiosul port Constanța Sud.

Extragerea pietrei a început în urmă cu 11 ani, necesitate impusă de construcția unor vaste obiective economice — portul Constanța Sud și portul Mangalia. După lucrările geologice de rigoare, specialiștii au decis să deschidă exploatarea de carieră Sitorman situată în inima Dobrogei, „țară de

piatră”. La început materia era desprinsă din coasta unui deal înalt care se vede tocmai de la Tariverde și Cogealac, cale de câțiva kilometri, și era transportată cu autocamioane de mare tonaj. Drumul pietrei devenise cunoscut și... evitat de cei mai mulți conducători auto, nu numai pentru surprizele ce le puteau oferi colozii pe patru roți, cit mai ales datorită „urmelor” pe care ei le lăsau, mai la tot pasul: bucăți mari de piatră desprinse din cupa mașinii în timpul mersului.

De-o parte și de alta a acestui drum apăruse cu timpul un inedit peisaj selenar, fiindcă inerentele defecțiuni ale autocamioanelor, mai precis depănarea lor, presupunea abandonul încărcăturii la marginea șoselei.

S-a adoptat apoi soluția cea mai potrivită: construirea unei linii de cale ferată specială pe care circula continuu, ziua și noaptea, „navete” de trenuri cu piatră; în 24 de ore, 22-23 de asemenea trenuri cu piatră, încărcate direct din frontul de excavație, 33-35.000 tone de piatră ma-

sivă sau spartă, din care se plămădesc noile diguri lansate în mare, cale de kilometri întregi, noile cheiuri pentru acostarea navelor cu tonaje de peste 150.000 tdw, sau pentru platformele portuare. Piatra de Sitorman este principala „materie primă” a constructorilor noului port Constanța Sud care la data finalizării sale, va deveni unul din cele mai mari porturi ale lumii.

Și pentru aceasta, un munte se mută, încet-încet, în mare. La Sitorman și Turcoaia — o secție din județul Tulcea a celeiași exploatare, de unde se extrage cel mai dur granit (resturi ale munților Hercinici) utilizat în construcția podurilor dunărene, ca și în prepararea unui ciment cu calități speciale, lucrează aproape 2.000 de oameni ai muncii. Am evita cuvintul mineri pentru că activitatea lor durnă are prea puțin de-a face cu mineritul tradițional; aici, toate lucrările se desfășoară la suprafață și, citate, calificarea oamenilor este alta. Ei sînt excavatoriști ca Ion Trașcă și Nicolae Cristea cu o vechime de peste 30 de

din RAPORTUL TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

multă atenție perfecționării și reciclării cunoștințelor muncitorilor, specialiștilor, inginerilor, tuturor oamenilor muncii.

Tot ceea ce trebuie să realizăm presupune oameni cu o înaltă calificare, capabili nu numai să minuiască tehnica, dar și să o perfecționeze continuu, să aibă rolul hotărâtor în ridicarea calității și nivelului tehnic al producției, în dezvoltarea generală a patriei. Vom putea realiza, în astfel de condiții, programele de dezvoltare socialistă a țării, numai și numai cu clasa muncitoare, cu țărâna, cu intelectualitatea, cu oamenii ai muncii în general, cu înalte cunoștințe profesionale și tehnice, cu înalt spirit revoluționar, care să acționeze în toate împrejurările, de pe poziția cea mai înaintată — în producție, în știință, în viață, — ca adevărați revoluționari!

Trebuie să spunem deschis, și în acest cadru, că realizările din domeniul comerțului exterior, al exportului nu ne pot mulțumi, că, și în primii doi ani ai actualului cincinal, au continuat să se manifeste serioase lipsuri și rămâniri în urmă. Este necesar ca toate întreprinderile, toate ministerele, întreprinderile de comerț exterior, Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale să-și îmbunătățească cu mult activitatea, să crească răspunderea în îndeplinirea tuturor obiectivelor și sarcinilor încredințate.

Se impune să se acționeze cu mai multă hotărâre în direcția valorificării superioare a materiilor prime, a muncii poporului nostru, pentru creșterea continuă a eficienței schimburilor economice externe, pentru realizarea unui comerț exterior echitabil, reciproc avantajos.

Și în continuare vom aloca circa 70 la sută din venitul național pentru consum și 30 la sută pentru fondul de dezvoltare, pornind de la necesitatea asigurării atât a resurselor pentru creșterea continuă a nivelului de trai material și spiritual al poporului, cât și mijloacelor necesare dezvoltării generale a forțelor de producție, a societății — aceasta fiind singura cale care asigură perspectiva înfloririi patriei și ridicării necontenit a nivelului de civilizație și bunăstare a întregii noastre națiuni.

Vor trebui luate toate măsurile în vederea îndeplinirii prevederilor actualului plan cincinal privind îmbunătățirea condițiilor de muncă, de sănătate, de viață ale întregii națiuni. Trebuie să spunem, cu deplină satisfacție că, în condițiile grele din primii ani ai deceniului al 9-lea, țara noastră a asigurat atât dezvoltarea continuă a forțelor de producție, locuri de muncă pentru toți cetățenii patriei, cât și creșterea, în același timp, a nivelului de trai, a retribuției tuturor oamenilor muncii.

Vă sînt cunoscute, din datele publicate, că în țările capitaliste — din Piața comună, din S.U.A., din alte state capitaliste dezvoltate — numărul șomerilor depășește 30 milioane. Noi putem să ne mindrim cu faptul că am asigurat — și societatea noastră va asigura în continuare — locuri de muncă pentru întreaga populație, pentru întregul tineret al patriei noastre!

Ținînd seama de realizările din primii doi ani, de prevederile planului pe 1988 și pe următorii ani ai cincinalului, se creează condițiile trecerii la realizarea hotărîrilor Congresului al XIII-lea privind creșterea retribuției reale cu circa 6-8 la sută în acest cincinal. Pe această bază propun Conferinței Naționale să adoptăm hotărîrea ca, începînd din a doua jumătate a anului 1988, să trecem la majorarea retribuției tuturor oamenilor muncii cu circa 10 la sută. Aceasta urmind să se realizeze în mod treptat și să se încheie în cursul anului 1989, astfel încît în 1990 toate categoriile de oameni ai muncii să primească retribuția majorată.

În același timp, se va analiza acordarea unor sporuri pentru pensionarii cu pensii mai mici. Se vor înfăptui neabătut prevederile privind veniturile sociale.

De altfel, după cum este cunoscut, am realizat în mod special o creștere puternică a alocațiilor pentru copii, înfăptuind cu mult înainte prevederile Congresului al XIII-lea în această privință.

Vom continua să aplicăm cu fermitate principiile socialiste de retribuție în raport de muncă, pornind de la principiul socialist „nici piine fără muncă, nici muncă fără piine”, precum și la legarea strînsă a veniturilor de rezultatele muncii depuse de fiecare. Va trebui să aplicăm ferm principiile acordului global, să asigurăm materializarea în viață a principiilor socialiste de retribuție.

Considerăm că pentru această etapă și cea viitoare, actualul raport între veniturile mari și mici corespunde atât dezvoltării forțelor de producție, posibilităților societății noastre, cât și principiilor cointeresării materiale. Nu trebuie să uităm nici un moment că, odată cu aplicarea fermă a acestor principii, trebuie să dezvoltăm puternic spiritul de muncă, de solidaritate între toți oamenii muncii, de abnegație și dăruire pentru dezvoltarea generală a societății. Să imbinăm ferm interesul general cu interesul particular, să pornim permanent de la faptul că numai în măsura dezvoltării forțelor de producție, a societății în general, se pot asigura condițiile necesare aplicării ferme a principiilor socialiste de retribuție, de cointeresare materială, de ridicare continuă a bunăstării materiale și spirituale a țării. Să facem totul, deri, pentru dezvoltarea continuă a patriei noastre socialiste!

Oricine poate să constate astăzi nivelul general de dezvoltare al patriei noastre. Un calcul simplu demonstrează cu putere că, dacă nu am fi mers pe acenstă cale, nivelul de trai ar fi fost astăzi cu cel puțin 25-30 la sută mai mic decît cel pe care îl avem astăzi. Poate că, în primii ani, s-ar fi putut consuma mai mult, dar, în întreaga perioadă, rețet, România ar fi rămas în urma nivelului general de dezvoltare, deci și a nivelului de trai al poporului care ar fi fost cu mult în urmă față de situația de astăzi.

Pe baza experienței prorii, a realităților — care nu se pot tăvăli — putem afirma, fără teama de a greși, că, numai continuînd politica de alocare a unui procent de circa 30 la sută pentru dezvoltare și de circa 70 la sută pentru consum, vom asigura atât dezvoltarea în continuare a patriei noastre, cât și ridicarea continuă a nivelului de trai material și spiritual al poporului.

Cred că este bine să menționez că am putut realiza aceste obiective și datorită măsurilor luate de oprire și chiar de reducere a cheltuielilor militare.

Trebuie să spun deschis în fața partidului, a poporului că, dacă am fi mers pe calea cheltuielilor mari militare, nu am fi putut să obținem realizările de astăzi. De altfel, chiar în viața mondială se poate vedea că țările care au cheltuit puțin pentru înarmare, cum este Japonia, spre exemplu, care a cheltuit mai puțin de 1 la sută, au ajuns la un înalt nivel de dezvoltare a industriei, în timp ce țările dezvoltate, cum sînt de exemplu, Statele Unite ale Americii, cu uriașele sale cheltuieli militare, au ajuns — după declarațiile oficiale — într-o situație economică gravă, cu o rămînere în urmă a dezvoltării, însăși a tehnicii.

Am pus în centrul întregii noastre activități dezvoltarea puternică a proprietății socialiste de stat și cooperatiste, am acționat pentru perfecționarea continuă a bazei orînduirii noastre socialiste. Astăzi, mijloacele fixe reprezintă circa 3 200 de miliarde lei, din care peste 80 la sută s-au realizat în ultimii 20 de ani, iar avuția națională generală a ajuns la aproape 5 000 de miliarde lei. Pe această bază, fiecare cetățean al României, în calitatea sa de proprietar — împreună cu întregul popor — asupra tuturor bogățiilor patriei noastre, are în proprietate peste 140 000 lei din fondurile fixe.

Este necesar să continuăm cu fermitate dezvoltarea

proprietății socialiste, aplicînd neabătut principiile autoconducerii, autogestunii, să asigurăm creșterea răspunderii colectivelor de oameni ai muncii — în calitatea lor de proprietari și producători — pentru administrarea unei părți a avuției generale a națiunii încredințate lor spre folosință.

Toate aceste realizări demonstrează în mod convingător, cu puterea faptelor de netăgăduit, justetea politicii partidului nostru comunist, care a aplicat și aplică în mod creator legitățile generale și principiile socialismului științific la realitățile din patria noastră. Am pornit și pornim de la faptul că socialismul se construiește în condiții diferite de la o țară la alta, de la o etapă la alta, că nu există și nu poate exista un model unic în construcția socialismului, că fiecare partid, fiecare popor trebuie să-și aleagă în mod independent și liber calea dezvoltării sale, a făuririi societății socialiste și comuniste.

Am pornit întotdeauna de la înțelegerea realităților, a posibilităților patriei noastre, dar, totodată, am studiat și vom continua să studiem experiența altor state, a altor popoare, în edificarea socialismului. Vom impleti permanent, în mod dialectic, experiența proprie cu experiența altor partide și popoare, cu experiența socială mondială, pentru a găsi cele mai bune soluții problemelor multiple care se pun, dar totdeauna vom ține seama de principiile fundamentale, revoluționare, ale socialismului științific. În tot ceea ce vom face vom avea permanent în vedere că trebuie să realizăm în cele mai bune condiții, în forma cea mai bună și umană, societatea socialistă, care asigură bunăstarea fiecărei națiuni!

În întreaga noastră activitate am pornit și pornim de la faptul că instaurarea puterii politice a muncitorilor și țărănilor constituie numai începutul realizării socialismului, că procesul revoluționar nu se încheie odată cu aceasta, ci continuă într-o formă nouă în fiecare etapă a construcției socialiste, că va continua, totdeauna, pentru că numai în acest fel, al procesului revoluționar, vom asigura permanent perfecționarea societății, înaintarea fermă spre noi și noi pisciri, spre împlinirea visului de aur — asigurarea pentru totdeauna a independenței și suveranității țării.

De aceea, pentru a asigura îndeplinirea Programului partidului, este necesar să acționăm întotdeauna ca revoluționari, să dezvoltăm tot mai puternic spiritul de sacrificiu, spiritul de luptă revoluționară, împotriva a tot ceea ce este vechi și perimat, pentru promovarea cu îndrăzneală a noului, a tot ceea ce corespunde noii etape de dezvoltare, progresului economico-social, făuririi în cele mai bune condiții a socialismului și comunismului.

Doresc să subliniez din nou că tot ceea ce am realizat reprezintă rodul muncii pline de abnegație a clasei muncitoare, a țărânilor, a intelectualității, a întregului popor, care, în deplină unitate, sub conducerea partidului nostru comunist, au înfăptuit și înfăptuiesc neabătut politica internă și externă, de făurire a socialismului, de colaborare și pace.

Am formulat teza făuririi socialismului cu poporul și pentru popor. Pornind de la aceasta, am realizat un larg cadru democratic care asigură participarea tuturor categoriilor de oameni ai muncii, a întregului popor la făurirea conștientă a propriului viitor.

Vom perfecționa și dezvolta larg cadrul democrației muncitorești-revoluționare, formele cele mai corespunzătoare, în care clasa muncitoare, țărâna, intelectualitatea, celelalte forțe sociale, întregul popor să poată să-și spună deschis cuvîntul și să participe nemijlocit la elaborarea politicii interne și externe, la înfăptuirea programelor de dezvoltare socialistă, la făurirea societății în care omul va fi cu adevărat liber și stăpîn pe destinele sale, la victoria comunismului — visul de aur al omenirii.

ani, sau ca tînărul, de-acum „veteran”, Constantin Coruleț; ei sînt forezari, ca Lucian Tiba, electricieni ca Ion Zănea, Eugen Constantin, bobinatori ca Tudor Osiaș, Mircea Precup, mecanici precum Petre Petcu, Nicolae Olărescu, Gheorghe Nica, sau maștrii, ca Gheorghe Sima, Ferdu Scupra, Nicolae Vasile și Nicolae Lotreanu. Cu toții, frunțași ai unei unități frunțase în economia județului Constanța. Fiindcă Exploatarea de cariere Sitorman a întreprinderii Antrepriză de construcții portuare Constanța — ne spune tehnicianul principal Gheorghe Trache, vicepreședinte al Consiliului oamenilor muncii, și-a onorat exemplar sarcinile planului anual și angajamentele asumate, cu o jumătate de lună înainte de termen, astfel încît, pînă la sfîrșitul anului, aici se va realiza o producție marfă suplimentară în valoare de peste 30 milioane lei și se va livra peste prevederi o cantitate de 1 milion tone piatră din „Muntele” Sitorman.

CONSTANTIN ISMAILEANU

Vești de la Balanța 2

bijuterii noi pentru industria grea

Din primăvară și pînă toamnă tirziu, curtea întreprinderii este plină de flori. Oricît ar părea de neobișnuit, cultivarea florilor are aici și un rol tehnologic, iar munca oamenilor care le sădesc, le îngrijesc, le udă zilnic, nu e cu nimic mai puțin importantă decît a celor care lucrează în halele întreprinderii. Toleranțele în fabricarea unor piese sînt de un micron sau doi, nu mai mari, iar un fir de praf apărut în ulei sau pe o suprafață prelucrată, ar crea probleme incredibile, la prima vedere, față de volumul lui „urias” de vreo 25 de microni. Acum se înțelege de ce florile sînt la Balanța 2 atât de necesare și de ce ele trebuie mereu udate. Pentru că la Balanța 2 se lucrează în bună măsură

ca într-un laborator. Finețea și precizia unor operații tehnice implică ideea de perfecțiune, disciplina tehnologică este înainte de toate o lege aspră a muncii iar acuratețea execuției este egală cu a bijutierului, dacă nu cumva o și întrece.

Pînă în urmă cu vreo 15 ani, aparatul hidraulic se aducea din import. Atunci a fost construită o fabrică la Sibiu, în cadrul întreprinderii Balanța. Și i s-a spus Balanța 2. Astăzi, mai bine de 60 la sută din valoarea producției întreprinderii este realizată de această fabrică unde se produce o aparatură care, la rîndul ei, pune în mișcare ori comandă alte mecanisme tehnice.

La Balanța se fac bineînțeles cîntare. Tot felul de cîntare. De la cele farmaceutice pînă la cele cu care se măsoară recolta de cereale a țării. De la cele care înregistrează cantitatea de cărbune plecată din cariere sau benzii transportoare, spre termocentrale, pînă la acelea care, în magazinele alimentare trebuie minuite nu numai repede dar și corect. La Balanța se vorbește, prin urmare, despre miligram și

despre subdiviziuni ale lui. La Balanța 2 se vorbește însă, după cum arătăm, despre microni. În domeniul aparatului hidraulic am fost primii producători în țară, spune directorul întreprinderii, Virgil Benga. Lucrăm pentru toată economia națională. Facem aparatură hidraulică pentru mașinile unelte, pentru instalațiile tehnologice, pentru sistemele hidroenergetice și de navigație. Aparatură fabricată aici se află în ecluzele de la Agiea, de la Năvodari și Poarta Albă, de la Portile de Fier II. Autovehiculele fabricate în țară cuprind și ele aparatură fabricată la noi. Prin elementele hidraulice ale unei mașini unelte, bunăoară, se acționează avansul tehnologic, avansul rapid, se reglează regimurile de așchiere. Fără sistemul hidraulic, mașina ar funcționa mecanic. Și în acest fel, uzura ei ar fi mult mai mare și mai rapidă, în timp ce calitatea execuției ar fi mai slabă. Se înțelege, așadar, că în acțiunea de modernizare a economiei naționale, a industriei românești, apariția acestei fabrici a avut o importanță deosebită. O consecință a

aparității ei a fost creșterea competitivității unor produse românești pe piața externă, pentru că nu trebuie să uităm că noi facem și export indirect. De exemplu prin mașinile unelte pe care le vîndem și care sînt echipate cu aparatură hidraulică fabricată aici, la Sibiu. Între timp, e adevărat, au mai apărut și alți producători de astfel de echipamente, la Focșani și Bistrița, la Rimnicu Vilcea și la București.

Aflată în avangarda amplei acțiuni de modernizare inițiată, după cum se știe, de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, fabrica din Sibiu grăbește pasul, vrea să intre în altă cadență, își reorganizează chiar acum o serie de linii tehnologice și din '88 va trece la evidențierea și urmărirea producției pe calculator. Această producție se gîndește, se ordonează, se limpezeste mai întîi pe planșetele proiectanților. Fabrica are două ateliere de proiectare. Într-unul din ele, specialiști ca Dumitru Lazăr, Ioan Cîmpeanu sau Florina

(Continuare în pagina 6)

din RAPORTUL TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

■ Înțelegem rolul legilor economice, dar este greu de înțeles, în acest spirit, că reglementarea problemelor dezvoltării economico-sociale poate fi lăsată numai pe seama legii cererii și ofertei, a legilor pieței. Este greu să se asigure progresul prin așa-zisul socialism de piață. Trebuie să avem permanent în vedere că problemele tot mai complexe, introducerea și aplicarea noilor cuceriri ale științei și tehnicii nu diminuează, ci, dimpotrivă, duc la creșterea rolului planului național unic, care reprezintă acțiunea conștientă, organizată a poporului, în vederea dezvoltării armonioase a forțelor de producție, a întregii țări și societăți. În aceste împrejurări, statul nu numai că nu poate să renunțe la funcțiile sale, dar trebuie să le îndeplinească în mai bune condiții, în mod democratic. Fără nici o îndoială, funcțiile statului se transformă, se perfecționează, dar ele nu dispar și nu pot să dispară.

■ Lată de ce este necesar să acționăm cu toată hotărârea în vederea perfecționării continue a funcțiilor statului muncitoresc și țărănesc, a democratizării activității sale, dar și a întăririi răspunderii, ordinii și disciplinei, în vederea asigurării conducerii unitare a întregii activități, a împlinirii programelor de dezvoltare generală a patriei!

■ Trebuie să facem astfel încât activitatea tuturor organelor, de sus pînă jos, să se afle permanent sub controlul poporului, să răspundă în fața poporului de felul cum își îndeplinesc misiunea încredințată. Trebuie să se înțeleagă că toate organismele de stat nu funcționează deasupra poporului, ci sînt în serviciul acestuia, că ele răspund în fața poporului de felul cum își îndeplinesc misiunea! Dar, în același timp, ele au marea răspundere față de popor de a asigura respectarea de către toți cetățenii a legilor țării, de a nu admite nici o încălcare a Constituției, de a asigura ca fiecare să acționeze într-o singură direcție, să facă totul pentru înălțarea continuă a României pe noi culmi de progres și civilizație.

■ România este un stat național unitar. Dezvoltarea națiunii și formarea statului național unitar au cunoscut un lung proces istoric, iar acum, în condițiile socialismului, au căpătat noi caracteristici, noi dimensiuni. În același timp, de-a lungul secolelor, alături de poporul român s-au așezat cetățeni de diferite naționalități. Întreaga lor dezvoltare a fost și este strîns legată de aceea a poporului român, a națiunii române și creează un tot unitar cu întregul popor al patriei noastre! Viitorul acestora este strîns legat de dezvoltarea continuă a statului național unitar român. În toate zonele unde conviețuiesc împreună cetățeni români de naționalitate română sau de alte naționalități, tot ce s-a realizat este rodul muncii lor comune. Viitorul, bunăstarea lor sînt strîns legate de unitatea și conlucrarea strînsă dintre ei. Putem afirma, cu satisfacție, că orînduirea noastră socialistă, Partidul Communist Român au împlinit cea mai deplină egalitate în drepturi — și ne putem mindri cu tot ceea ce am realizat, și în acest domeniu!

■ Este necesar să combatem cu toată hotărârea orice manifestare și rămășiță de naționalism, de șovinism, de antisemitism, orice formă de discriminare sau de jignire a omului. Să dezvoltăm puternic sentimentul frăției, al solidarității și conlucrării comune, ca fii ai aceleiași patrii.

■ Trebuie să respingem cu toată hotărârea orice încercare a unor cercuri reacționare, neofasciste, de a ațîța, pe diferite căi, sentimentele neofasciste, rasiste, naționaliste. Trebuie să luăm o atitudine fermă împotriva propagandei de peste hotare, desfășurate de cele mai reacționare forțe care, dintotdeauna, au acționat pentru divizarea oamenilor muncii, pentru a-i putea asupra și domina mai ușor.

■ Să dezvoltăm puternic sentimentul solidarității internaționale, conlucrarea cu toate țările socialiste, cu

toate popoarele, în spiritul deplinei egalități, al prieteniei, colaborării și păcii.

■ În același timp, trebuie să spunem că s-a creat și o anumită stare de lucruri care a diminuat spiritul de abnegație și sacrificiu. S-a ajuns la o anumită automulțumire. Sînt unii care gîndesc că acum avem o asemenea situație încît nu mai este necesar spiritul de sacrificiu, spiritul revoluționar. Au apărut, din păcate, chiar unele tendințe de îmbogățire și alte manifestări străine eticii și echității socialiste, spiritului revoluționar.

■ S-ar putea spune că s-a ajuns la o anumită rămirere în urmă a nivelului ideologic, politic și educativ față de cel al dezvoltării forțelor de producție, al societății noastre în general. Aceasta se poate datora, în parte, atît preocupărilor intense de dezvoltare a forțelor de producție în toate sectoarele economiei naționale, dar și unei anumite neglijări a activității politico-ideologice.

■ În noua etapă a revoluției se cere, în toate domeniile de activitate, un și mai puternic spirit revoluționar, de luptă și abnegație, să se pună pe primul plan împlinirea neabătută a principiilor eticii și echității socialiste. Comuniștii, revoluționarii trebuie să pună mai presus de toate interesele generale ale societății, interesele întregii noastre națiuni!

■ Aș dori să repet din nou unele versuri ale poetului George Cosbuc, în care se spune că :

Cei ce se luptă murmurînd,
De s-ar lupta și-n primul rînd,
Ei tot atît de buni ne par,
Ca orișicare laș fugar!
Murmur azi și orișîcînd,
E plînsul în zadar!

■ La baza întregii activități ideologice și politico-educative trebuie să stea Programul partidului și Programul ideologic, care reprezintă concepția științifică, materialist-dialectică a Partidului Communist Român, precum și hotărârile Congreselor, conferințelor și planelor Comitetului Central al Partidului, alte documente ale partidului nostru, precum și principiile revoluționare ale socialismului științific.

■ Se impune o intensă activitate de propagandă, politică, culturală pentru ridicarea conștiinței revoluționare a tuturor oamenilor muncii!

■ În acest sens, un rol important îl au toate mijloacele de informare în masă — presa, radioteleviziunea — care trebuie să desfășoare permanent o activitate intensă pentru cunoașterea și înțelegerea justă a politicii partidului de către toți oamenii muncii, pentru împlinirea hotărîrilor de partid, a legilor țării.

■ Trebuie să perfecționăm activitatea organizațiilor de masă și obștești. Să facem astfel, încît casele de cultură, cluburile, teatrele și alte unități de cultură să aibă un rol tot mai activ în întreaga dezvoltare a conștiinței revoluționare a oamenilor muncii. Să asigurăm ca Festivalul național „Cîntarea României” — care reprezintă un puternic cadru de manifestare a spiritului creator din toate domeniile — să cuprindă toate laturile activității, punînd în valoare creația științifică, tehnică și culturală, geniul creator al poporului.

■ Uniunile de creație trebuie să se angajeze cu mai multă hotărâre în activitatea de făurire a noi opere, cu înalt conținut patriotic și revoluționar, care să contribuie la afirmarea convingerilor înaintate, comuniste, la formarea și educarea omului nou al societății noastre socialiste. Este necesar să se realizeze mai multe și mai bune romane, poezii, piese de teatru, lucrări care să redea, în forme diferite, uriașă activitate creatoare a poporului nostru, să constituie o puternică forță de dinamizare a activității întregii națiuni. Avem nevoie de noi și noi cîntece revoluționare și patriotice care să oglindească noua etapă de dezvoltare socialistă a patriei noastre.

■ În general, trebuie, ca în întreaga activitate politico-

educativă, să dezvoltăm puternic sentimentul de dragoste față de socialism, față de partidul nostru communist, față de popor, față de patrie!

■ Cred că este necesar să luăm o atitudine mai fermă față de propaganda de peste hotare care, în numele așa-ziselor drepturi ale omului, desfășoară o activitate intensă de corupere, de cumpărare, îndeosebi a unor cadre tehnice, de furt al inteligenței, cum se numește astăzi pe plan internațional. Trebuie să respingem cu mai multă hotărâre — și presa, radioul, televiziunea trebuie să demaște această activitate — care, în fond, urmărește să rupă oamenii de țară, să-i înstrăineze, să-i pună în serviciul aceluia care vor să exploateze munca și inteligența lor. Nu aceasta reprezintă dreptul omului, ci dreptul omului este dreptul la muncă, la învățătură, la locuință, dreptul de a fi pe deplin stăpîn și liber în țara lui. Poporul român nu a părăsit niciodată pămîntul pe care s-a născut. Aici, de mai bine de 2000 de ani, înaintașii noștri au îndurat multe greutăți, dar le-au învins, nu s-au plîns de greutăți, au luptat să-și făurească națiunea, un stat unitar.

■ Aici este locul fiecărui cetățean român, fără nici un fel de deosebire!

■ Trebuie să spunem deschis că și în unele organizații de partid, inclusiv la unele cadre de partid din diferite domenii de activitate, s-a creat o stare de automulțumire, de autolinștire. Aceasta s-a reflectat negativ în felul în care s-a acționat împotriva diferitelor stări de lucruri negative, pentru buna organizare și desfășurare a întregii activități. S-au dezvoltat, treptat, o atitudine de îngăduință și chiar de mușamalizare a unor stări de lucruri negative, un spirit de familiarism și de prietenie rău înțeleasă, ceea ce a dus de multe ori la nesensizarea diferitelor neajunsuri, la lipsă de atitudine critică față de încălcarea hotărîrilor de partid și de stat, a legilor țării, la neluarea de măsuri energice împotriva acelor activități de partid și de stat care nu și-au îndeplinit în mod corespunzător sarcinile încredințate. S-a încetățenit, în multe locuri, o atitudine de toleranță față de lipsuri, de autocritică și de recunoaștere formală a acestora, fără a se acționa cu toată hotărârea pentru îndreptarea și lichidarea lor.

■ Dezvăluirea deschisă în fața întregului partid și popor a unor lipsuri și stări de lucruri negative reflectă nu o slăbiciune, ci forța partidului nostru, care știe să analizeze în mod autocritic și critic, activitatea sa și să asigure îndeplinirea în cele mai bune condiții a rolului său în societate, în conducerea națiunii noastre spre culmile înalte, spre comunism.

■ Este necesar să se lichideze cu desăvîrșire atitudinea de automulțumire, de îngăduință, de trecere cu ușurință peste diferite stări de lucruri negative, să se adopte o atitudine fermă, critică și autocritică, să fie trași la răspundere toți cei care încălcă Statutul partidului, normele și spiritul muncii de partid, legile țării. Să asigurăm o bună organizare a muncii, să luăm măsuri hotărîtoare în direcția întăririi controlului de partid, precum și a controlului de stat în toate sectoarele de activitate. Se impune să se acționeze cu toată fermitatea și să se urmărească realizarea în cele mai bune condiții a hotărîrilor partidului, a aplicării legilor țării, a programelor de dezvoltare economico-socială. Controlul permanent al tuturor acestora constituie una din îndatoririle fundamentale ale organelor de partid și de stat, ale cadrelor din toate sectoarele de activitate.

■ Un rol important trebuie să se acorde muncii de promovare a cadrelor de partid și de stat din rîndul celor mai activi membri ai partidului, hotărîți de acțiune în spirit revoluționar, de a împlini neabătut sarcinile ce li s-au încredințat. Să promovăm cadrele de partid și de stat în conformitate cu prevederile Statutului și cu legile țării, să asigurăm ocuparea prin concurs a funcțiilor în diferite domenii de activitate

Țara în zilele Conferinței

**Ca o singură inimă,
cu nebiruita putere
a faptei**

(Urmare din pagina 5)

Staicu fac desenele tehnice ale aparatului hidraulic pentru serii mici. Aici, ni se spune, nici nu se lucrează cu țerți mari, întrucît cerințele beneficiarilor sînt foarte diverse, iar fabrica trebuie să se adapteze permanent acestor cerințe. În celălalt atelier, unde lucrează inginerul Doru Radu și colegii lui Ilie Giurgiu și Viorel Bereș sau

Carmen Iancic, se fac unicatele. Și nu e greu de înțeles că fabricarea de unicate presupune din partea oamenilor o continuă disponibilitate în planul tehnicii, o continuă investiție de inteligență. Cît privește procesul de fabricație propriu-zis, modernitatea lui se întemeiază, trebuie să spunem, pe investiții substanțiale. O linie complet automatizată, care a trecut cu bine de primele probe, va pu-

tea fi supravegheată doar de cîțiva dintre specialiștii fabricii. Această linie tehnologică de mare productivitate se întinde doar pe a cincea parte dintr-o hală în care înainte, pentru obținerea aceleiași producții, lucrau vreo 200 de oameni. De oamenii aceștia va fi nevoie și în continuare, desigur, pentru alte munci în cadrul fabricii, dar exemplul de mai sus rămîne semnificativ pentru felul în care această întreprindere aflată în avangarda acțiunii de modernizare a industriei românești se modernizează ea însăși.

Cum arătam, întreprinderii din Sibiu i-a revenit un rol de pionierat în fabricarea aparatului hidraulic. Profesionalismul și competența dovedite de cei ce lucrează aici alcătuiesc încă de pe acum argumente solide prin care în viața acestei întreprinderi se vestește o etapă nouă. Potrivit orientărilor și sarcinilor indicate pentru acest domeniu de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și în conformitate cu programele de modernizare a căror importanță deosebită a fost reafirmată de Conferința

Națională a partidului, întreprinderea din Sibiu urmează să treacă la asimilarea aparatului hidraulic pentru presiuni înalte, țînînd astfel pasul cu tot ce este mai nou pe plan mondial. Meseria celor cîtorva mii de oameni de la Balanța 2 chiar aceasta fiind, de a realiza și de a-i face și pe alții să aibă acces la performanța tehnică.

D. CONSTANTINESCU ■

**În abataj,
un monorai**

**subteranul
se luminează**

Deși aflați la sute de kilometri de Capitala țării, acolo unde se desfășurau lucrările marelui forum al comuniștilor români,

oamenii de la întreprinderea de utilaj minier Satu Mare erau totuși aproape de acest mare eveniment, cu gîndul, cu inima, cu mulțumirea că au reușit să-i dedice o serie de realizări importante. Prin toate hățele se ascultau la stația de radioamplificare cuvintele tovarășului Nicolae Ceaușescu. „Este ora analizei, a decantării experienței de pînă acum, a planurilor de viitor, învățînd și din succese și din greutăți, ne spune inginerul-șef Vasile Hotca. Prin tot ce s-a construit în țară, și pe meleagurile noastre, sub conducerea partidului, a secretarului general, t o v a r ă ș u l Nicolae Ceaușescu, sîntem siguri că drumul pe care pășim este cel adevărat pentru noi și copiii noștri. În cîntea Conferinței Naționale a partidului am concretizat cîteva premiere industriale: de cîteva zile, s-a omologat prima instalație de transport pe monorai de concepție și producție românească. Prototipul a funcționat peste 1200 de ore la mina Vulcan, transportînd ortacii prin galerii, în cabina elegantă ca de teleferic sau cîrînd în colțul macarale-

din RAPORTUL TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

economică și socială, inclusiv în partid, să aplicăm prevederile privind perioada de verificare și de probă. Totodată, să acordăm atenția necesară îndeplinirii prevederilor Statutului, ale legilor țării privind rotația activiștilor și cadrelor de partid și de stat prin trecerea, la 4-5 ani, de la o activitate la alta, dintr-un domeniu în altul.

■ Avem un partid puternic, un partid tânăr, care a demonstrat în întreaga sa activitate că își îndeplinește cu cinste misiunea istorică asumată față de popor. Dar acum în fața partidului se pun noi probleme. Trebuie să dăm noi răspunsuri în ce privește dezvoltarea socialistă a patriei noastre, perfecționarea continuă a conducerii și planificării, a democrației muncitorești-revoluționare, a activității de unire a întregului popor în realizarea marilor transformări revoluționare. Pentru a fi revoluționar, a fi revoluționar de profesie, activistul de partid și de stat trebuie să fie întotdeauna gata de a îndeplini orice misiune acolo unde i-o cer partidul, țara, poporul, de a pune mai presus de toate interesele generale ale socialismului, ale poporului, ale independenței și suveranității României.

■ Este necesar să se înțeleagă bine că a avea grijă de cadre, de oameni, de activiști nu înseamnă a trece peste lipsurile și greșelile lor, ci a lua atitudine fermă critică, a-i ajuta să se îndrepte pentru a putea rămâne buni activiști. A acționa în spiritul umanismului revoluționar - caracteristic partidului nostru - înseamnă întotdeauna a lua atitudine fermă și a ajuta oamenii să se îndrepte, dar totodată de a nu tolera în muncă pe aceia care nu sînt în stare să se îndrepte, nu corespond sarcinilor încredințate. Numai așa ne vom face datoria de comuniști, de revoluționari!

Se impune să acționăm cu toată hotărârea pentru lichidarea în cel mai scurt timp a stărilor negative din toate domeniile, să asigurăm perfecționarea activității de conducere și planificare, a muncii de partid, să crească rolul conducător al partidului în toate sectoarele vieții economice și sociale.

■ Pornim, sau mai bine zis, continuăm să urcăm un drum greu. Am vorbit despre această încă la Congresul al X-lea al partidului. Trebuie să străbatem căi necunoscute. Nu am mers și nu mergem pe o șosea asfaltată. Am avut de învins multe greutăți. Mai avem un drum lung de străbătut spre înalte piscuri luminoase ale comunismului. Se manifestă încă lipsuri, vor mai apărea greutăți. Trebuie să acționăm însă în spirit revoluționar, să le învingem, să le înlăturăm! Să nu ne temem niciodată de ce este greu! Comuniștii nu s-au temut niciodată, ei și-au dat chiar viața pentru cauza socialismului, a libertății poporului! Pentru a îndeplini pe deplin socialismul, pentru a realiza comunismul, vor trebui noi și noi eforturi. Dar tot ceea ce am îndeplinit ne dă garanția realizării depline a acestor obiective!

■ În viața internațională se manifestă cu putere noua criză generală - economică, socială și politică - care este cea mai profundă și de cea mai lungă durată, depășind cu mult, prin amploarea sa, criza generală a capitalismului, din 1929-1933. De fapt, se poate spune că imperialismul se află într-un nou stadiu, în care capitalul financiar-bancar a devenit forma principală de dominație și aspirare a altor popoare. În inși țările capitalismului dezvoltate crește prăpastia dintre un grup tot mai mic de bogați și marea majoritate a populației, crește numărul săracilor. Numărul șomerilor, al celor care nu au nici o perspectivă de muncă, de viață, a ajuns în țările capitaliste dezvoltate la peste 31 milioane de persoane, echivalând cu peste 8 la sută din totalul populației active. Acest grav flagel social afectează în mod deosebit tineretul, rata șomajului în rândul tinerilor sub 25 de ani ridicându-se la peste 16 la sută.

■ Pe drept cuvânt omenirea, popoarele își pun înțelegerea cum se va încheia mileniul al doilea și ce

trebuie să facem pentru a lichida actualele contradicții, pericolul distrugerii omenirii, a inși vieții pe planeta noastră? Cum trebuie să arate lumea la începutul mileniului al treilea, în secolul XXI? De răspunsurile ce vor fi date, de soluțiile la care se va ajunge în rezolvarea problemelor grave și complexe ale lumii contemporane depinde însuși viitorul omenirii, viitorul fiecărei națiuni!

■ Dar aceasta presupune o nouă abordare, o nouă gândire în dezvoltarea generală a relațiilor dintre state, a dezvoltării societății omenirii în general. În noua gândire trebuie să se pornească de la coexistența pașnică între statele cu orinduire sociale diferite, de la demonstrarea superiorității unei orinduirii sau alteia nu pe calea forței, ci pe calea competiției pașnice. Noua gândire presupune să se pornească de la respectarea neabătută a independenței, suveranității și integrității tuturor țărilor, să se renunțe cu desăvîrșire la amestecul în treburile interne ale altor state. Trebuie să se acționeze în așa fel încât să se dea o perspectivă nouă, de afirmare liberă a fiecărei națiuni. Noua gândire trebuie să pună în centrul preocupărilor necesitatea dezvoltării economice și sociale a tuturor popoarelor, ridicarea conținută a nivelului de trai material și spiritual, asigurarea echilibrului ecologic, dezvoltarea puternică a științei, culturii, a umanismului nou, a democrației, în care popoarele să poată afirma cu putere voința lor de a trăi libere, independente, în pace, să-și făurească viața așa cum o doresc fiecare.

■ Privind retrospectiv la întreaga activitate de politică internațională, putem declara, și de la înalta tribună a Conferinței Naționale, că nu avem nimic de negat din tot ceea ce am îndeplinit, că dacă s-ar întâmpla, prin abstract, să reluăm activitatea de la Congresul al IX-lea al partidului, am duce aceeași politică atât pe plan intern - poate, dacă am fi avut experiența de azi, cu rezultate mai bune, dar am merge pe același drum - ca și pe plan extern, în politica internațională, am acționa în același fel, fiind conștienți că aceasta corespunde intereselor dezarmării, păcii și colaborării, asigurării unei lumi fără arme și războaie pe planeta noastră.

■ Vom acționa neabătut pentru afirmarea tot mai puternică în relațiile dintre state a principiilor depline egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, dreptului fiecărei națiuni de a-și alege calea dezvoltării pe care o dorește, fără nici un fel de amestec din afară.

■ După cum vedeți, am repetat de câteva ori aceste principii. Cîndva, conducătorul unui stat mi-a pus întrebarea: de ce este necesar să repet des aceste principii, de ce nu se poate face aceasta numai cu prilejul unei ocazii de zile mari? I-am răspuns că independența nu este o problemă de zile mari. Independența este o problemă de viață, de existență a fiecărei națiuni și, deci, realizarea acestor principii trebuie să stea permanent în centrul activității noastre, a tuturor statelor.

■ Noi considerăm că problema fundamentală a epocii contemporane o constituie oprirea cursei înarmării și trecerea la dezarmare, în primul rînd la dezarmarea nucleară, eliminarea cu desăvîrșire a tuturor armelor nucleare, lichidarea primejdiei de război și asigurarea dreptului suprem al popoarelor, al oamenilor la existență, la libertate și independență, la viață, la pace.

■ În aceste zile a avut loc un eveniment de însemnătate istorică mondială - semnarea Tratatului dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii privind eliminarea unei serii întregi de arme nucleare, a rachetelor cu rază medie și mai scurtă de acțiune. Semnarea primului acord de eliminare a unor rachete nucleare constituie un rezultat al gândirii realiste, al înțelegerii faptului că armele nucleare nu pot fi folosite, că într-un război nuclear nu vor exista învingători, ci numai învinși, că se va pune în pericol existența omenirii, a inși vieții pe planeta noastră.

■ Viața a arătat că energia nucleară scăpată de sub control - după cum a demonstrat avaria de la Cernobil - nu are nici un fel de graniță. Ea ne afectează pe toți, indiferent de orinduire socială, de clasă, de convingeri politice, filozofice. Tocmai de aceea este necesar ca statele europene să acționeze cu mai multă hotărâre pentru eliminarea tuturor acestor arme. Armele nucleare dintr-o țară sau alta nu reprezintă o problemă internă, ci, prin efectele lor distrugătoare, ele interesează toate națiunile europene, întregul continent, întreaga lume. Nu există și nu poate exista, în actualele împrejurări, problema mai importantă decît eliminarea totală a armelor nucleare din Europa și din întreaga lume!

■ În același timp, este necesar să se treacă la eliminarea armelor chimice și la reducerea radicală a armamentelor convenționale, a efectivelor și cheltuielilor militare, pentru realizarea unui echilibru al înarmărilor la un nivel cât mai scăzut, pentru adoptarea unor măsuri clare de control care să asigure respectarea în întregime a convențiilor și acordurilor încheiate. În acest sens, este necesar să se ajungă în cel mai scurt timp la începerea tratatelor dintre țările N.A.T.O. și țările Tratatului de la Varșovia asupra armelor convenționale și forțelor armate din Europa. Considerăm că aceste tratative - la care să participe și celelalte state europene - trebuie să ducă la o reducere substanțială a armamentelor cu cel puțin 20 la sută.

■ Consecvență acestei politici, România a trecut, pe baza hotărârii exprimate de întregul popor - în cadrul referendumului național care a avut loc în noiembrie 1986 - la reducerea cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare. Poporul român și-a demonstrat astfel voința și hotărârea sa de a acționa neabătut pentru dezarmare și pace.

■ De la înalta tribună a Conferinței Naționale, în numele poporului român, exprim sincere felicitări Uniunii Sovietice și Statelor Unite ale Americii cu prilejul semnării acordului privind lichidarea rachetelor cu rază medie și scurtă de acțiune. Adresăm Uniunii Sovietice și Statelor Unite ale Americii, secretarului general al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Mihail Gorbaciov, și președintelui Statelor Unite, Ronald Reagan, apelul de a continua tratativele și eforturile în vederea realizării tratatului privind reducerea cu 50 la sută a armelor strategice, oprirea experiențelor nucleare, renunțarea la programele de militarizare a Cosmosului, trecerea hotărâtă pe calea lichidării totale, în perspectivă, a armelor nucleare. Aceasta corespunde pe deplin atât intereselor celor două mari popoare, cît și intereselor tuturor națiunilor lumii, cauzei apărării păcii și vieții pe planeta noastră.

■ De asemenea, de la înalta tribună a Conferinței Naționale, în numele poporului român, ne adresăm statelor și popoarelor europene, șefilor de state și guverne cu chemarea de a ne angaja cu toată hotărârea și de a face totul pentru eliminarea oricăror arme nucleare din Europa, de a acționa pentru dezarmarea convențională, pentru dezvoltarea colaborării, pentru o Europă a prieteniei și păcii, o Europă unită, a tuturor statelor, fără deosebire de orinduire socială.

■ De la înalta tribună a Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român reafirm hotărârea României socialiste de a întări și în viitor conlucrarea cu toate statele și popoarele, pentru soluționarea constructivă a marilor probleme ale lumii contemporane și, în primul rînd, pentru realizarea dezarmării și păcii, de a acționa neabătut pentru o largă înțelegere și colaborare egală între națiuni, pentru făurirea unei lumi mai drepte și mai bune, care să asigure viitorul liber al tuturor națiunilor!

■ În zilele noastre, în condițiile economice dificile, cu materiale auxiliare economisite - punge de ambalaje, dantelă, ață. Astăzi am lucrat cu materiale auxiliare în valoare de 20 000 lei.

Acum, la sfîrșitul anului, în zilele finalizării unor contracte pentru export, eforturile colectivului nostru s-au materializat în producții record. Numai ieri am lucrat suplimentar pentru export 11 200 bucăți tricotate în valoare de 300 000 lei.

Intr-adevăr, în destoinicul colectiv al cunoscutei întreprinderi „Moldova”, indicațiile conducerii superioare de partid și de stat de a se acționa susținut și responsabil asupra îmbunătățirii calității, a îndeplinirii exemplare a sarcinilor pentru export, a economisirii energiei și a materialelor și a materiilor prime, a introducerii progresului tehnic au dus în aceste zile, în chiar timpul desfășurării lucrărilor Conferinței, la rezultate pe măsura adevăratei omenii muncii din acest colectiv la politica partidului.

OPREA GEORGESCU ■

lor lui greutate și piese agabaritice de peste trei tone. Pînă acum se importau 40 de astfel de vehicule subpămîntene, fiecare costînd circa 6 milioane de lei valută. Acum, la Satu Mare, s-a fabricat primul „metrou agățat de-o linie”, cum au început să-l alinte minierii, vehicul care sta cu fruntea sus în fața exemplarelor construite de firme cu tradiție. Tiberiu Varga, șef de echipă, din '52 în aceeași hală, a realizat soluții ingenioase la instalația hidrolică și cărucioarele de frinare. Vasile Dragoș, lăcătuș și el aici de 35 de ani, a propus construirea căii de rulare din elemente modulate, care măresc productivitatea și fac ca un defect să fie remediat în 10 minute. A. „gînditor” al transportorului monorail a fost și Alexandru Balogh. A început ca ucenic lăcătuș, iar acum este subinginer cu idei și rezultate. „Adeseori mă întreb dacă reușesc să dau pe cît am primit de la țară și partid, adaugă Valentin Moș, șef de echipă și secretar de partid, sufletul grupului ce a realizat utilajul. Eu și cei cinci frați am rămas

de mici orfani de ambii părinți. Am fost crescuți la casa de copii și ajutați să facem școli. Am cunoscut-o la liceul seral pe soție, la rîndul ei orfană, ne-am cumpărat mașină și casă din munca noastră și îi creștem pe cei trei feciori obișnuindu-i să ofere mai mult decît să pretindă. În timpul vizitei de lucru în acest județ, una din indicațiile trasate de tovarășul Nicolae Ceaușescu colectivului sătmărean a fost de a asimila reductoarele pentru transportoare miniere cu bandă. La începutul acestei luni primele zece prototipuri sînt gata să ia drumul minelor.

Așa cum ne relatează inginerul Ștefan Demeter, producerea lor nu este deloc simplă, datorită complexității și preciziei de prelucrare. Și, iată, după o concepție originală, acestea sînt mai fiabile decît cele din import. Intr-o hală cu altă destinație s-a „stabilit” și colectivul de reductoare care, pe utilajele existente, cu mici amenajări, a finalizat această asimilare. Așa cum ne relatează șeful planului, Adrian Mereuță,

lucrîndu-se zi-lumină, uneori și afară, în început de iarnă, tot în cinstea Conferinței Naționale, s-au livrat la export, cu trei luni mai devreme, 205 tone de utilaje.

Un decembrie ce va intra din toate punctele de vedere în istorie.

FLORIN CONDURĂTEANU ■

Sărbătoare a rezultatelor de vîrf

producție din economii

Și la întreprinderea de tricoteje „Moldova” din Iași Conferința Națională a partidului, eveniment de seamă din viața partidului și poporului, a pilejuit colectivului de oameni ai muncii raportarea unor impor-

tante succese privind sporirea calității produselor, onorarea contractelor de export, economisirea energiei și materiilor prime. În săptămîna premergătoare Conferinței, ne înformază Georgeta Barbu, șefa biroului plan, 85 la sută din producție a fost marfă extra - zero defecte, restul fiind de calitate întâi. Tot în aceeași perioadă cantitatea de tricotaje destinate exportului în U.R.S.S., R.F.G., S.U.A., Anglia și alte țări a crescut de la 350 000 la 400 000 bucăți.

De la începutul lunii și pînă în ziua deschiderii Conferinței Naționale a partidului, în paralel cu creșterea producției fizice, s-au înregistrat economii de 7 MW energie electrică și 2 056 mc gaze naturale. Tot în zilele acestea a intrat în funcțiune instalația automată pentru urmărirea calității și a utilizării timpului de lucru, care permite urmărirea fluxului tehnologic în orice moment.

Am hotărît, ne spune ingineră Claudia Cucu, șefa secției confecții, ca în ziua deschiderii Conferinței Naționale a partidului, secția noastră să lucreze

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pagina 3)

oî și numărul nelimitat de păsări care se cresc în gospodăriile populației. (Aplauze puternice).

Am stabilit ca, începând de anul viitor, să se aplice ferm repartizarea pe fiecare județ a numărului de animale ce pot fi tăiate — în raport cu populația ce urmează să fie aprovizionată din fondul de stat — în așa fel încât fiecare județ, în cadrul programului de autoaprovizionare, să urmărească realizarea greutății la tăiere, să nu depășească tăierea animalelor și dacă reușesc să obțină un spor mai mare la greutate, atunci întregul spor de carne să rămână în județul respectiv. (Aplauze puternice, prelungite).

În același fel vom proceda și cu celelalte produse agroalimentare, precum și cu asigurarea bunei aprovizionări cu produse industriale a tuturor județelor țării noastre.

Este necesar să se ia toate măsurile — și am pus această problemă în încheierea Conferinței Naționale — pentru ca trebuie ca toți membrii Comitetului Central, întregul activ de partid, toți oamenii muncii să facă totul pentru a asigura realizarea în cele mai bune condiții a programului de autoaprovizionare teritorială — care asigură o bună aprovizionare a tuturor oamenilor muncii, a tuturor cetățenilor țării!

țenilor țării! (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceașescu și poporul!“).

Este necesar să aplicăm cu mai multă fermitate principiile eticii și echității socialiste, comuniste în toată activitatea noastră!

Se impun măsuri hotărâte pentru perfecționarea în continuare și îmbunătățirea activității de conducere și planificare în toate domeniile economico-sociale, în spiritul celor ce am discutat — pe baza Raportului — în Conferința Națională. De asemenea, trebuie să acționăm în toate domeniile pentru o mai bună organizare a activității, a repartizării cadrelor, a activului, a forței de muncă, pentru creșterea răspunderii, a ordinii muncitorești și a disciplinei. Trebuie să înțelegem bine că, în toate domeniile și în toate sectoarele, fără excepție — începând cu partidul, cu organele de stat, dar pînă la ultimul colectiv de oameni ai muncii — se cere spirit de răspundere, ordine, disciplină, de a pune mai presus de toate interesele dezvoltării patriei, ale bunăstării generale a poporului! Numai în acest cadru se asigură și bunăstarea fiecărui cetățean! (Urale și aplauze puternice; se scandează îndelung „Ceașescu și poporul!“).

Acționând cu mai multă hotărâre pentru îndeplinirea

în cele mai bune condiții a rolului statului, a organelor sale în toate domeniile de activitate, trebuie să dezvoltăm tot mai puternic și să asigurăm buna funcționare a tuturor organismelor democratice muncitorești-revoluționare. Nu trebuie să uităm nici un moment că dezvoltarea democrației muncitorești-revoluționare și socialismul constituie un tot inseparabil, că numai pe baza celei mai largi democrații, care să asigure participarea întregului popor la conducerea societății și la făurirea conștiinței a propriului său viitor, vom putea asigura împlinirea programelor noastre, victoria socialismului și comunismului în România, care se construiește cu poporul și pentru popor! (Urale și aplauze puternice; se scandează îndelung „Ceașescu și poporul!“ „Stima noastră și mindria, Ceașescu — România!“).

În acest cadru, aș dori să subliniez faptul că, făcând totul pentru realizarea politicii de dezarmare, partidul și statul nostru au acordat și vor acorda și în continuare toată atenția menținerii capacității de apărare a patriei noastre, în care dezvoltarea economico-socială are rolul hotărât. Vom avea însă permanent în vedere că, atîta timp cît nu se va ajunge la lichidarea războaielor, armata noastră să fie în așa fel pregătită și dotată, încît să-și poată îndeplini, în orice împrejurări, rolul de apărare a independenței țării, a cauzei socialismului! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceașescu — Pace!“ „Dezarmare — Pace!“).

Este necesar să plecăm de la Conferință cu înțelegerea și mai clară a necesității îmbunătățirii activității de partid, a creșterii rolului său politic conducător în toate sectoarele — factor hotărât pentru îndeplinirea tuturor programelor de dezvoltare a patriei noastre. Trebuie să facem astfel încît partidul nostru — care reprezintă forța conducătoare, tot ce are mai bun poporul român — să-și îndeplinească permanent, în cele mai bune condiții, misiunea istorică în fața întregii națiuni! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceașescu — P.C.R.“).

De asemenea, se impune să plecăm de la Conferință cu hotărârea fermă de a face totul în vederea îmbunătățirii întregii activități politico-ideologice și educative pentru formarea omului nou, pentru a transforma conștiința revoluționară, educația, într-o uriașă forță, care să dinamizeze ac-

tivitatea în toate sectoarele vieții economice și sociale (Aplauze și urale puternice).

După cum am dezbătut în Conferință, avem în fața noastră probleme complexe, mari, pe care trebuie să le rezolvăm în mod corespunzător în perioada următoare. Va trebui să dăm răspunsuri noi problemelor care se ridică în noua etapă a revoluției din patria noastră, în dezvoltarea mondială în general și să facem în așa fel încît aceste răspunsuri să țină seama de realități, de cerințele dezvoltării țării noastre și de cerințele dezvoltării generale, să dea o perspectivă luminoasă înaintării României, dar și a întregii omeniri, spre socialism! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceașescu, eroism — România, comunism!“).

Sîntem hotărâți să acționăm și în continuare pentru realizarea politicii externe, de colaborare cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. Deoarece am expus pe larg aceste probleme, nu doresc să revin asupra lor. Însă, aș dori să asigurăm — și în încheierea lucrărilor Conferinței — pe prietenii noștri de peste hotare, toate statele și popoarele lumii că Republica Socialistă România, poporul român vor pune și în viitor în centrul activității internaționale lupta pentru dezarmare, pentru dezarmarea nucleară și eliminarea tuturor armelor nucleare, pentru colaborare și pace cu toate națiunile lumii! (Urale și aplauze puternice; se scandează îndelung „Ceașescu — Pace!“ „Dezarmare — Pace!“).

Stimați tovarăși,

La încheierea lucrărilor Conferinței Naționale asigurăm încă o dată partidul, întregul popor că hotărârile adoptate în deplină unanimitate dau o minunată perspectivă dezvoltării tot mai puternice a patriei noastre, ridicării ei pe noi trepte de progres, spre culmile înalte ale civilizației comuniste.

Să ne întoarcem la locurile de muncă cu hotărârea fermă de a acționa cu toate forțele în vederea realizării tuturor acestor obiective, de a face totul ca, în anii 2000, în România să triumfe pe deplin principiile socialiste și să trecem spre comunism! (Urale și aplauze puternice, prelungite; se scandează îndelung „Vom munci și vom lupta, țara o vom înălța!“).

Să dezvoltăm tot mai puternic spiritul revoluționar, să acționăm, în orice împrejură-

re, ca adevărați comuniști, revoluționari, să servim, în toate împrejurările, poporul, partidul, socialismul și pacea! (Aplauze și urale puternice, îndelungate; se scandează „Ceașescu — P.C.R.“ „Ceașescu și poporul!“).

Cu numai cîteva zile înainte de Conferința Națională s-a născut al 23 000 000-lea locuitor. Sîntem un popor de 23 de milioane de oameni! (Aplauze prelungite). Este necesar ca — în numele acestor 23 de milioane de oameni, și care cresc în continuare — să facem totul pentru dezvoltarea patriei noastre, să le asigurăm un viitor luminos, o viață în pace și colaborare! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceașescu — P.C.R.“ „Ceașescu și poporul!“).

Să dezvoltăm puternic sentimentul patriotismului revoluționar, dragostea față de țară, de trecutul ei glorios! Să acționăm întotdeauna în spiritul acestui patriotism socialist, să facem totul pentru întărirea independenței și suveranității patriei noastre — România! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceașescu — P.C.R.“ „Ceașescu și poporul!“ „Ceașescu — România, stîma noastră și mindria!“).

Urez tuturor participanților la Conferință, comuniștilor, întregului popor noi și tot mai mari succese în muncă și viață, multă sănătate și fericire! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceașescu — P.C.R.“ „Ceașescu și poporul!“ „Ceașescu — România, stîma noastră și mindria!“). În sală răsună puternic urarea tuturor participanților la Conferință: „Ceașescu, la mulți ani!“). Aceasta mă determină să adresez — aflîndu-ne cu puțin înainte de Anul Nou — întregului partid, întregului nostru popor un An Nou cu succese tot mai mari, multă sănătate! La mulți ani!

Declar încheiate lucrările Conferinței! (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceașescu, la mulți ani!“ „Ceașescu să trăiască — România să înflorească!“). Într-o atmosferă de puternică însufleșire, toți cei prezenți în marea sală a Conferinței se ridică în picioare, aclamă și ovacionează minute în șir, în deplină unitate, pentru Partidul Comunist Român — forța politică conducătoare a întregii națiuni —, pentru secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceașescu).

Doar ție partid

Cîntec dat în muguri de-aș fi de lumina zorilor limpezit toate-nfloririle mele și le-aș aduce ofrandă ție eu, fericitul, doar ție partid.

Pribegft de-aș umbra peste mări, peste țări cu sufletul vid asemenea pulberii bătută intruna de vinturi la tine m-aș întoarce precum pruncuț la sinul mamei sale, doar la tine partid.

Cu tot ce e știut și neștiut în mine, încă tînr de iubire avid îți aparțin cum rodul aparține seminței, cum fapta aparține gîndului cu toate bătăile inimii, doar ție partid.

VIUREL VARGA ■

Țara în zilele Conferinței

Ca o singură inimă, cu nebiruita putere a faptei

Construcția navelor se măsoară în clipe

planșetele proiectanților pulsează mai tare

Institutul de cercetare științifică și inginerie tehnologică pentru construcții navale Galați. Aici se nasc, pe planșete, vapoarele românești. Aici a produce înseamnă a crea. Aici clipa trebuie să nască idee. Oamenii gîndesc și concep într-un timp al neodihnei, al performanțelor, al autodepășirii pentru că navele de astăzi sînt uzine complexe. — Cerințele construcției na-

vale din actualul cincinal, ne spune tovarășul Lucian Aburel, directorul institutului, membru al Consiliului Național al Științei și Învățămîntului, au la bază unul dintre obiectivele de cea mai mare importanță stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului: realizarea de nave care, pînă în 1990 să fie în proporție de 95 la sută la nivelul construcției mondiale, iar între 2 și 5 la sută din produse să se situeze deasupra acestui nivel.

Nu se poate spune că, la o primă vedere, obiectivele pe care și le propune colectivul de muncă de aici nu par ambițioase. Par, dar sînt pe deplin realizabile pentru că institutul a demonstrat că dispune de suficiente rezerve de inteligență tehnică în fața căreia nu există obstacole pe drumul realizării unor produse „de virf“. Ni s-a demonstrat că pentru „întrecerea cu lumea“ s-a alcătuit aici un adevărat plan strategic, cu detalii și ansamblu tactice, care are înscris ca moto: „produse leftine, calitate ireproșabilă, soluții noi, timp scurt de proiectare și

execuție“.

Și rezultatele n-au întîrziat să se arate. Le întîlnești în proiectele feribotului de 12 000 tdw, ale vrachierelor de 65 000 și 165 000 tdw ale cargoului universal de 15 000 tdw, sau ale altor nave cu destinații ultraspeciale. Exemplele despre ceea ce înseamnă astăzi proiectarea în construcția navală pot continua. Bunăoară, dacă ne referim numai la cargoul universal de 15 000 tdw construit la Șantierul naval din Galați, față de proiectul de bază care îngloba destule elemente de nouitate și comparabilitate pe plan mondial, prin analize succesive, idei originale și soluții tehnice noi, rod al unor îndelungate cercetări și testări, greutatea corpului navei a fost redusă cu aproape 10 la sută, adică cu 400 de tone.

— Pornim de la ideea, arată directorul institutului, că a muncă, a crea, a fi competitiv pe plan mondial înseamnă a te pregăti, a cerceta, a gîndi o navă și a o executa la nivelul mondial. Sîntem dotați cu o bază de cercetare hidrodinamică, cum puține țări din Eu-

ropa sînt înzestrate. În aceste eforturi noi vedem importanța strategică pe care conducerea partidului, însuși secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceașescu, o acordă construcțiilor navale.

Munca oamenilor de aici este o bătălie continuă, aprigă, tenace, o permanentă competiție a minții pentru ca navele ce poartă la catarg tricolorul românesc să fie într-adevăr românești în totalitate. Cîineva imt spunea că orele petrecute cu ochii concentrați asupra hîrtiei de pe planșetă, în fața ecranelor calculatoarelor, în laboratorul de rezistență la înaltare, deci munca acestor oameni, de zi și de noapte, nu ar avea nimic spectaculos în ea. Nimic mai greșit. Fiecare grad de unghi cîștigat la profilul activ al navei, fiecare kilogram mai mult adăugat la încărcătura utilă, fiecare nod în plus realizat la viteză, cu aceeași putere a motoarelor este o clipă cîștigată ce va rămîne în istoria construcțiilor navale ca rod al inteligenței tehnice românești.

MIRCEA IONESCU ■

DESPRE SPIRITUL REVOLUȚIONAR

Componentă fundamentală în geografia morală a fiecărui comunist, spiritul revoluționar dă adevărată măsură a revoluționarului angajat plenar în înfăptuirea politicii partidului. Atitudine definitorie pentru conștiința revoluționară, el direcționează întreaga viață și muncă a comunistului de omenie. Astăzi, a fi revoluționar înseamnă să așezi pe primul plan înfăptuirea neabătută a principiilor eticii și echității socialiste, interesele generale ale societății, să militezi pentru afirmarea noului, să nu renunți în fața greutăților, să dai dovadă de abnegație și spirit de sacrificiu. Toate acestea dau spiritului revoluționar și o dimensiune eroică. Iar faptele de muncă, expresia cea mai vie a acestei nobile trăsături umane reprezintă modul de a-ți face, clipă de clipă, din fiecare sarcină o cauză fundamentală. Ele dau măsura contribuției fiecăruia în locul său de muncă la desăvîrșirea unei impresionante construcții — România de miine.

Fotografie de ELENA GHERA

Prețul unui pas înainte

În 1930, cînd Ștefan Bogar a fost numit director al I.A.S.-ului din Nădlac, existau toate premisele ca lucrurile să continue pe vechiul făgaș. Întreprinderea agricolă avea un deficit de 20 de milioane și dacă el l-ar mai fi redus cu ceva ar fi putut spune că a îmbunătățit situația. A făcut ce-a crezut de cuviință. Multe lucruri mărunte și multe lucruri hotărîtoare. A renunțat la băgătorii de seamă din agricultura, a renunțat la bețivi, a redus îngrășămintele chimice la sînge, a renunțat la utilajele vechi și a introdus cuplurile de mașini, a permanentizat oamenii buni și a promis mult și s-a ținut de cuvînt. N-a trebuit să mintă pentru nimeni și oamenii l-au respectat pentru cinstea sa și, mai ales, pentru curajul său. I.A.S.-ul avea o mulțime de vaci, dar aproape două sute dintre ele erau tarate, îmbătrînite, sterpe. Îl împiedicau să facă un pas înainte. După unii putea și chiar trebuia să rămînă cu ele. A avut totuși o idee. Nu fără riscuri. Și acum are rețineri în a vorbi despre ce a făcut. Ar fi nedrept ca într-o bună zi să se găsească unul care să-l ia la întrebări. De fapt ce-a făcut? A adunat de pe la cooperative, de la particulari, de prin tîrguri două sute de vițeale mici, de calitate, dar care nu aveau șanse să se împlinescă pe la alții. Le-a adunat și le-a dus în cîmp la o fermă îndepărtată, unde nu le vedea nimeni. Le-a cerut tuturor șefilor de fermă să facă un efort în plus pentru a procura furajele necesare întreținerii acestor animale. Unii s-au temut, dar cei mai mulți l-au înțeles și l-au ajutat. Au muncit mai mult,

s-au zdrobit și au procurat furaje și pentru vacile înregistrate și pentru cele „clandestine” în așa fel încît să nu sufere nici unele. După doi ani, cînd a scos din ele un lot de vaci tinere, viguroase, fertile le-a dus în grajduri și le-a scos pe toate cele bolnave și tarate, anunțînd fofururile superioare că el dispune de două sute de vaci în plus și este dispus să le ofere oricui. Așa a rămas cu un efectiv sănătos. Cu el își putea pune la cale planurile de mers înainte. Într-o altă zi, cînd ceilalți se așteptau mai puțin, Ștefan Bogar a anunțat că, de miine, șeful fermei 4 va fi Ioan Mînzat, un mecanizator de 45 de ani, om vechi în I.A.S., cu școală mai puțină dar cu o teribilă experiență a pămîntului. Inginerii din întreprindere și specialiștii de la direcția agricolă s-au opus. Cum poți să pui un tractorist în postul de șef de fermă, cînd ai atîția oameni cu studii superioare la îndemînă? Și iarăși a riscat Ștefan Bogar. Multi au așteptat la colț pînă în toamna viitoare, cînd, la strînsul recoltelor, să-i sponă directorului că au avut dreptate. Numai că toamna, ferma lui Ioan Mînzat a realizat cele mai mari producții. Mecanizatorul Mînzat a scos 9.200 de kilograme de grîu la hectar.

Multe alte asemenea lucruri a făcut Ștefan Bogar. Din fiecare ar fi putut să piardă, să iasă înfrînt. Și din fiecare a cîștigat. Anul trecut a obținut trei titluri de Erou al Noii Revoluții Agrare. Anul acesta a mai luat un titlu la grîu. Dar marea ambiția lui Ștefan Bogar se va derula începînd de la data de 1 ianuarie 1988. Cu cele

opt sute de vaci întreținute după toate regulile zootehniciei, el vrea să obțină cea mai mare producție de lapte pe cap de vacă furajată, să devină un fel de campion al României la producția de lapte. Asta pentru a de-

monstra tuturor care s-au îndoit de rostul aceluia gest, dar mai ales sieși, ca o confirmare a vorbelor sale de fiecare zi, că, fără curaj nu poți face nici un pas înainte.

C. NISTORESCU

Fiecare moment e unul în care trebuie să ne grăbim

Vă mai amintiți de dr. ing. Artimon Bărbat? Timp de 10 ani, poate chiar mai mult, „s-a bătut” pentru tuful vulcanic. Și chiar dacă nu cu aceeași energie, încă își mai îndreaptă gîndul și preocupările spre această zonă de cercetare care l-a absorbit mulți ani de muncă, de idealuri, de speranțe. Ultima scrisoare, pe care ne-a expediat-o acum vreo 2 ani — și pe care ați putut-o citi în revistă — nu era și o ultimă „răbufnire” a bătăliei sale, era ca o ștafetă și ca o profesiune de credință în a nu renunța, chiar dacă actualele sarcini de serviciu nu se mai leagă direct de vechea pasiune.

Valorificarea tufului vulcanic nu este o chestiune minoră și în definitiv, nici o chestiune particulară a celor care s-au dedicat, de-a dreptul vulcanic, cu toată dăruirea și competența acestei idei majore pentru binele țării. Dar alții au înmormîntat-o, prin indiferență, învăluind în haina prudenței și responsabilității, propria lor comoditate sau neputință. Punerea în valoare a acestei bogății naturale existente din belșug în Munții noștri Carpați este obiectul unuia din multiplele programe ale cercetării științifice și tehnologice naționale menite să asigure, prin forțe proprii, economiei naționale, mai multe materii prime, surse energetice, tehnologii avansate, competitivitate ridicată a pro-

ductelor, un progres mai rapid al întregii societăți. Necesitînd o abordare pluridisciplinară, unind astfel specialiștii din mai multe institute, instituții, unități de învățămînt superior din întreaga țară, Programul tufului vulcanic a avut și are drept coordonator al acestei inteligențe, un colectiv din Institutul de cercetare, proiectare și inginerie tehnologică pentru substanțe nemetalifere din Cluj-Napoca. Acel colectiv condus, mulți ani, de dr. ing. Artimon Bărbat. Cum arătam, în numeroasele noastre articole pe această temă, la ora actuală știm foarte multe lucruri despre potențialul, calitățile, domeniile și posibilitățile de utilizare ale zeoliților naturali din țara noastră. Avem identificate zăcămintele, evaluate rezervele, clasificate pentru domenii de folosire, după calitate, compoziția și structura lor mineralogică și chimică, avem puse la punct, și testate în piloți industriali, tehnologii de extracție și de prelucrare, după destinații, stăpînim — prin experimente de laborator și chiar la scară de unu pe unu, la scară industrială, cum s-ar spune — multe domenii de utilizare, cu rezultate remarcabile, dar n-avem beneficiari. Am adus la cunoștință, la vreme, rezultatele experimentărilor în domeniul agriculturii — pentru însănătoșirea structurii unor soluri, mai ales a celor sără-

turate, pentru zootehnie, ca stimulent în hrana păsărilor și a animalelor, dovedindu-se excelent în prevenirea și ca adjuvant în tratarea unor boli, ce creează molime și astfel pierderi mari în șepteluri, în horticultură, dovedindu-se un stimulent deosebit în creșterea, maturarea și precocitatea multor soiuri și specii de legume. Cercetările, experimentările pe mari loturi de păsări și animale, ca și girul științific de necontestat al prof. univ. dr. ing. Vasile Hațieganu, șeful catedrei de horticultură de la Institutul agronomic din Cluj-Napoca, lucrările publicate în revistele de specialitate din țară și de peste hotare, analizele comparative cu loturile martor, cu studiile și rezultatele obținute în țări cu o largă experiență în utilizarea tufului vulcanic pentru zootehnie n-au convins prin nimic și n-au urnit lucrurile din loc, în vederea generalizării metodelor și tehnologiilor puse la punct la nivelul Ministerului Agriculturii. Sîntem tot în faza experimentărilor. Am publicat din nou, alte rezultate ale altor experimentări întreprinse de facultatea din Cluj-Napoca, dar tot în același punct am rămas.

La fel stau lucrurile și privind aplicațiile în domeniul epurării și purificării apelor reziduale, în cel energetic, ca și în altele de care ne-am ocupat la timpul convenit. Doar constructorii sînt convinși — au înaintat o experiență milenară în construcția de case, edificii și monumente din blocuri de tuf vulcanic —, dar nu este și cel mai eficient, mai rentabil mod de a valorifica o asemenea bogăție naturală a țării. Fondurile cheltuite pentru cercetare, cum se amortizează? Ele au fost investite pentru a aduce altele. Este momentul să ne grăbim, în lumea de azi, tehnologiile se perimează rapid.

CICI IORDACHE ADAM

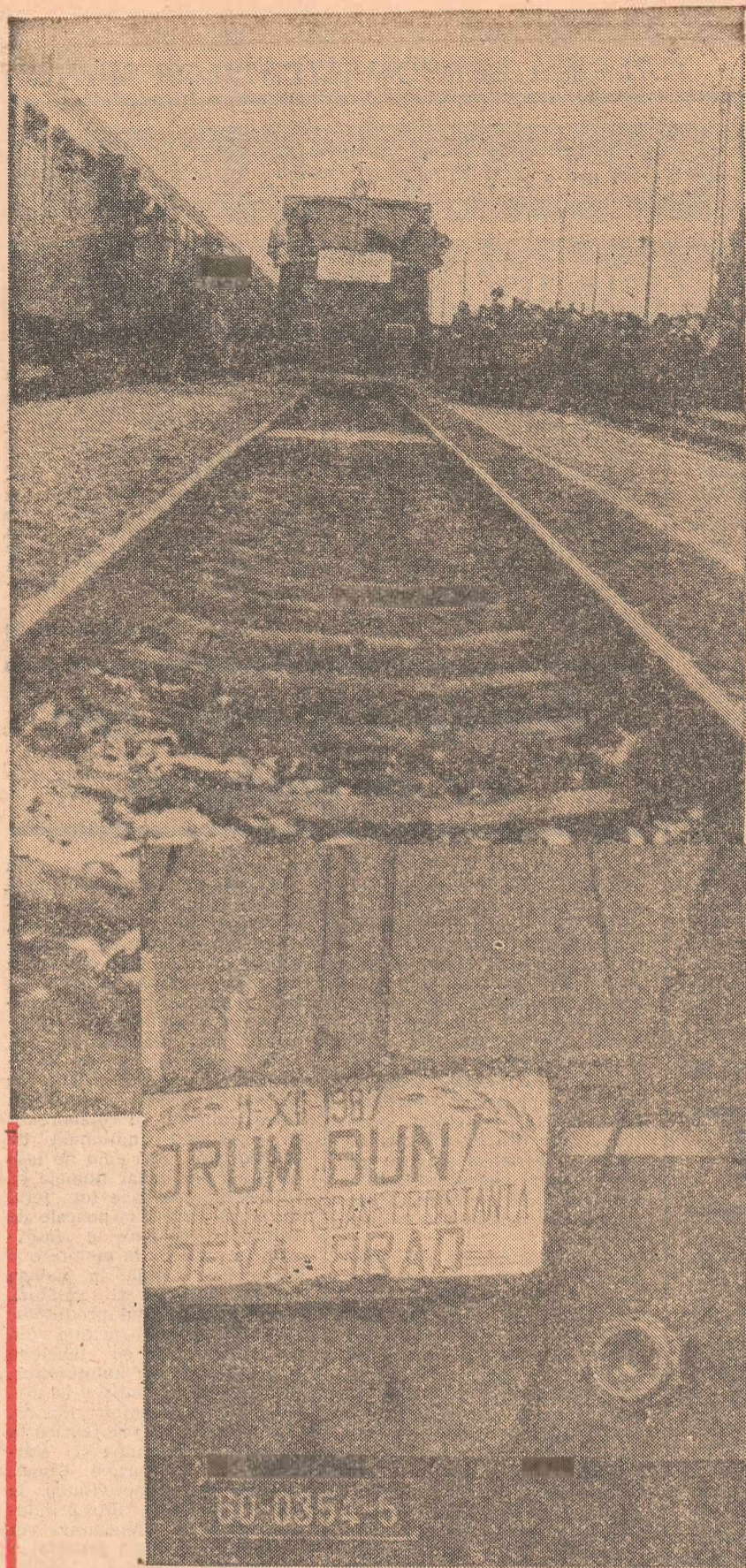

Trenul așt

Un drum care părea sortit să nu mai ajungă la capăt, iată

Calea ferată Deva

Un tren care unește istoria și prezentul țării Moților de istoria și prezentul întregii țări, un tren care cins este, prin prima sa cursă, lucrările Conferinței Naționale a partidului și cei 40 de ani de la proclamarea Republicii.

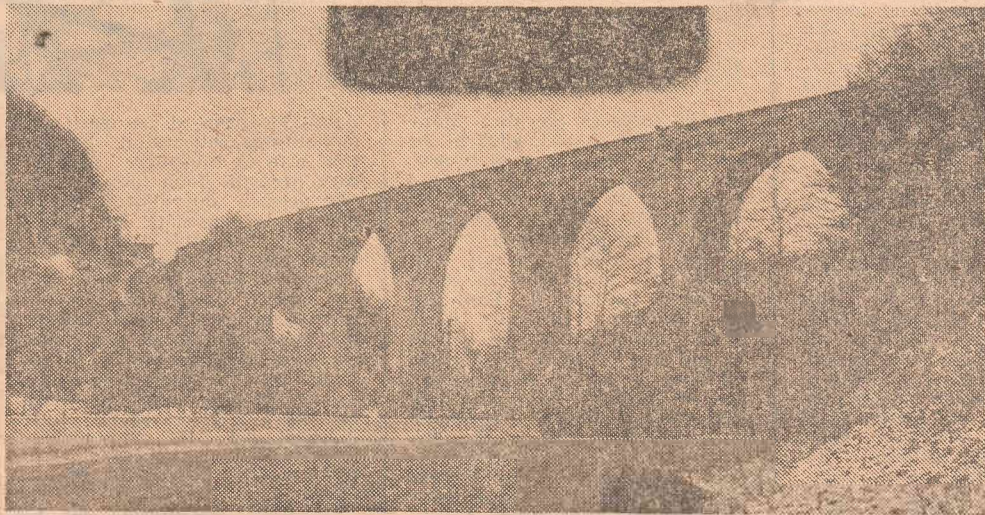
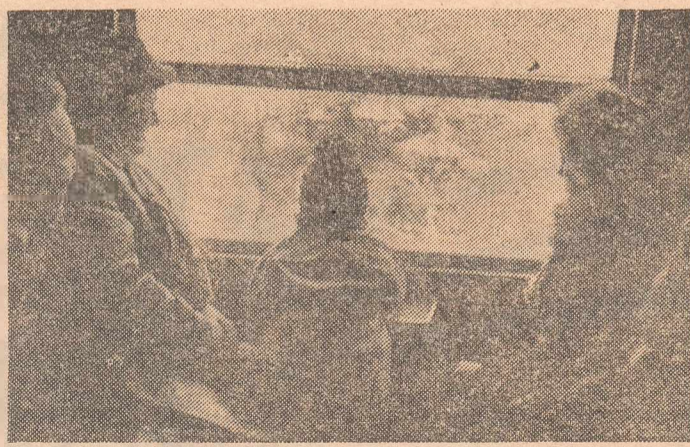

S-ar putea crede, cu
lv

Mai toate visele Țării Moților s-au împlinit anevoie. Dar pînă la urmă s-au împlinit. Iar izbînda a fost cu atît mai mare. Să ne aplecăm o clipă asupra istoriei liniei ferate Deva - Brad, ax vital în destinul acestor meleaguri. A fost începută încă din anul 1939, dar repede abandonată. A fost reluată apoi în 1942, dar din nou tot în același mod abandonată. Drumul acesta de fier a fost reluat în 1960, cînd se credea că, în sfîrșit, resursele fiind acum exclusiv la decizia poporului, vom avea posibilitățile tehnice solicitate de dificultatea terenului. S-au construit atunci doar capetele liniei, adică două segmente, de la Deva la Stoenesa-Crăciunești și de la Brad la Dealul Fetii. Din cei 36 de kilometri, cît urma să aibă întreaga linie, se construieră doar 22,100 kilometri. Dar visul, oricît de anevoioasă ar fi fost înfăptuirea lui, trebuia împlinit. Cei 13,900 kilometri, oricît de strașnici păziți de puterile naturii, trebuiau să devină cale ferată. Abandonată și reluată, din nou abandonată și din nou reluată, linia ferată Deva - Brad a fost din nou atacată în urmă cu aproape 9 ani, într-o epocă în care multe asemenea proiecte imposibile au devenit posibile în care pe întreg cuprinsul patriei s-au ridicat zeci și zeci de ctitorii ce strălucesc în diadema unui timp pe care cu îndreptățită mîndrie îl numim Epoca Nicolae Ceaușescu.

Se părea, de-a lungul atîtor ani și la capătul atîtor încercări, că între Deva și Brad nu se putea construi o cale ferată. Dar și această prejudecată, asemenea atîtor altora, a putut fi învinsă abia de oamenii zilelor noastre. S-a împlinit astfel un vechi vis al Țării Moților, la fel de greu ca atîtea altele, în vara acestui an, cînd primul tren de marfă a călătorit de la Deva la Brad. Și s-a mai împlinit o dată, acum cîteva zile, adică vineri, 11 decembrie, cînd, în cinstea lucrărilor Conferinței Naționale a partidului și în cinstea aniversării celor 40 de ani de la proclamarea Republicii, primul tren de călători a făcut legătura între cele două străvechi orașe hunedorene, între Deva și Brad.

Peste uriașul și impunătorul viaduct de la Valea Cernei, construit încă de-acum cîteva decenii, trece pentru prima dată un tren de călători

Drept înaint
luri și mun
oraș care,
ajuns ceea
una să fie,
tală

ptat cu fanfară

Fotoreportaj de
Victor Niță
și Victor Rădulescu

făptuit în această epocă:

Brad

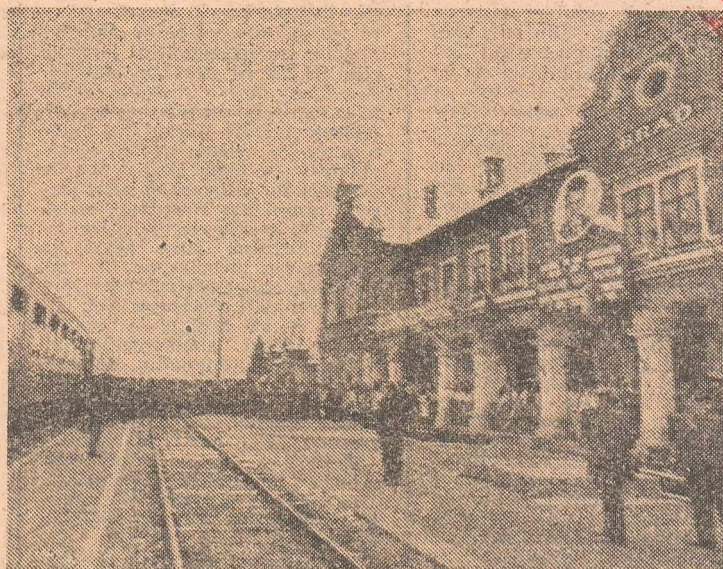
Fort de imaginație, că șeful trenului, Cornel Ișor, dirijorul fanfarei din Brad

de deca-
adul, un
tren, a
ntotdea-
tă capi-
or

Impodobită cu steaguri tri-
colore și roșii, gara din Deva,
noua gară din Deva, o adevă-
rată bijuterie arhitectonică a
genului, trăiește, prin sutele
de oameni care îi umplu pe-
ronul, o zi cu totul și cu
totul deosebită. De undeva, din
înaltul cerului senin ca la-
crima, cad, ca o mirare, fulgi
mari și albi, ca niște fluturi
de primăvară. Privesc înspre
cetatea care străjuie de
veacuri acest superb oraș ce
se numește Deva și misterul
se dezleagă pe loc: fulgii sînt
aduși de vîntul ce bate din-
spre cetate, deasupra căreia se
destramă o scamă de nor alb
ca o aripă de lebădă. Plutesc
în aer, însă, alături de dansul
fulgilor, o emoție și o nerăb-
dare, un fel de curiozitate și
încordare întinse la maximum,
greu de descris în cuvinte.
Freamătul, neastîmpărul, fe-
brilitatea au, însă, în ele ceva
luminos, ceva care aduce a
suris, a bucurie. Peste cîteva
clipe, după scurtele alocuțiuni
rostite de Ilie Lavu, tînărul
primar al Devei, și inginerii
Liviu Corfar, șeful Brigăzii
numărul 4 a Antreprizei de
construcții montaj a Regiona-
lei de căi ferate Timișoara, și
Avram Drămbărean, șeful
RCM-ului din Deva, cîteva
sute de oameni umplu pînă la
refuz cele cinci vagoane ale
trenului. Sînt, în marea lor
majoritate, constructorii care
au căpat în piatra muntelui, sau
au înfipt în argila dealurilor
alunecoase, între Sioeneasa —
Crăciunești și Dealul Fetii,
panglica de oțel și beton a
noii linii ferate Deva — Brad.
Concret, pe cei 13,9 kilometri
de cale ferată acești minunați
oameni au construit 77 de
poduri, podețe și viaducte, au
îfredelit în inima muntelui
patru tuneluri, au executat
11 kilometri de consolidări în
deblee și ramblee, lucrări ce
au înglobat 1,1 milioane metri
cubi de derocări și umpluturi,
au turnat peste 400 mii metri
cubi de betoane și peste 22 500
tone de prefabricate din beton
și beton armat. Punerea în
operă a profilului proiectat a
necesitat nu doar soluții teh-
nice originale, cît și utilaje cu
un înalt grad de mecanizare.
Ne-am numărat printre cei
ce au avut bucuria de-a fi
printre călătorii acestei prime
curse. Am consemnat sem-
nalul de plecare în cursă, dat
de impiegatul Petru Igrăș la
ora 12,27. Aveam să aflăm că
dintre toți, cel mai emoționat
a fost mecanicul trenului,
Emilian Căta, inclusiv ajuto-
rul său, Gheorghe Morar. Îl
întîlnim în tren pe șeful gar-
niturii, Cornel Ivan, compo-
sînd biletele de călătorie, iar
într-unul din compartimente îi
abordăm pe inginerii Alexan-
dru Ionică și Ion Dumitrescu,
directorul general și directorul
tehnic adjunct al Regionalei
de căi ferate Timișoara, mar-

cați și ei de emoția eveni-
mentului. Pe culoar, inginerul
Ioan Herța, șeful secției L-5,
unitate ce va prelua exploa-
tarea noii linii, era parcă
îmbrăcat într-un suris. Ală-
turi, în alt compartiment,
un grup de șase construc-
tori: Vasile Serca, Ioan
Urs, Ion Apăvăloaie, Gheor-
ghe Curcă, Ilie Cărașan
și Dumitru Morariu. Nu știm
dacă au fost cei mai destoinici
dintre cei mai destoinici, dar
emoția pe care le-o citim pe
chip nu ne înșală că îi avem
în fața noastră, prin ei, pe
toți constructorii. „Ce-am fă-
cut noi aici, zice unul dintre
ei, a fost foarte greu, dar
acum e foarte frumos. Frumos
și trainic. Dar să vedeți ce
linie vom face dinspre Brad
spre Vașcău, ca să legăm Țara
Moților de orașele din nordul
țării!” Așa, deci! Ei se
gîndeau deja la o nouă cale
ferată, „la fel de grea, dar
la fel de necesară. În alt
compartiment, în alt va-
gon, o plăcută întîlnire cu
maistrii Ioan Șandor și Ale-
xandru Țundrea, doi dintre
oamenii de bază ai șantieru-
lui. „A fost greu, nu zic ba,
dar ce frumos e acum!”, ne
declară, cu un zîmbet larg,
unul dintre ei. „Cel mai greu
a fost, intervine Valentin Ma-
leac, topograf principal, la
kilometrul 22,360, unde am
efectuat sute și sute de măsu-
rători, cu teodolitul, pentru că
una era terenul azi, și alta
era miine sau poimîine. Aici
s-a dat marea bătălie, la kilo-
metrul 22,360!”
Înainte de-a intra în linie
dreaptă, spre Brad, zărim în
mulțime un om mai în vîrstă.
Era îmbrăcat într-un frumos
costum popular, specific moț-
ilor, cu înflorituri negre pe că-
mașă și cu o zeghe ciobănească
lungă pînă-n genunchi.
Și-a scos, cu gesturi largi și
impunătoare, cușma, iar de
sub cușmă i-au năvălit spre
umeri pletele albe ca neaua.
Și a rămas așa, incremenit, cu
pletele sale albe fluturînd în
vînt, salutînd trenul care tre-
cea prin fața sa. Ni s-a părut
a fi ca o întruchipare a în-
tregii Țări a Moților, dăruiță,
după atîta, și-atîta așteptare,
cu un tren care, iată, o leagă
de lumea cea mare a țării.
În gară, la Brad, în su-
netele fanfarei care cînta,
firește, Marșul lui Iancu, tren-
ul intră în uralele a sute și
sute de oameni. Ne oprim în
dreptul impiegatului de mișca-
re Victor Băcanu care a uitat
să mai coboare mina. Ionel
Vlad, primarul Bradului,
urează trenului tradiționalul
„Bun venit!” Pe deasupra
tuturor, sunetul prelung și
victorios al locomotivei și nin-
soarea bogată care aici, la
Brad, înfrumusețează această
zi de 11 decembrie, cînd, la
ora 13,58 primul tren de călă-
tori pe ruta Deva — Brad a
intrat în gară.

Peste cîteva clipe, în acordurile fanfarei interpretînd Marșul lui Iancu, primul tren de persoane de pe linia ferată Deva-Brad va intra în inima Zarandului

Vîrsta și experiența nu l-au scutit pe Emilian Căta, mecanicul locomotivei, de emoții, iar emoțiile nu l-au lipsit de bucurie, dimpotrivă, i-au sporit-o

Prin gara din Ormîndea dată recent în folosință trece pentru prima dată un personal

Aici, între kilometri 22 și 23 s-au purtat marile bătălii pentru noua linie ferată

flacăra

PENTRU MINTE, INIMĂ ȘI LITERATURĂ

POEM PENTRU PATRIE

Zăpezile, țara, izvoarele

Intotdeauna fratele zăpezilor :
Le port pe creștet
Ca stejarul coroana,
Intors din cer cu munții bătrâni,
Pe umeri le port
Ca păstorii cojocul,
Noaptea albe imi sint
Boreale vegheri,
Colinzile copilăriei,
Florile dalbe flori de măr,
Un clopoțel dinspre stele
Cu care mama trezește
Grăuntele bine ascuns
In inima Patriei, in-inima mea
Zăpezile, țara, izvoarele.

ION BRAD

Ecouri din „Cântarea României“

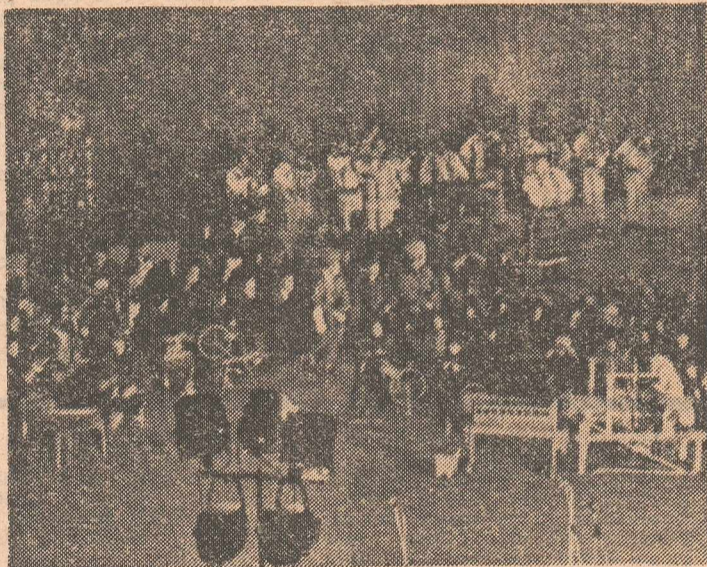
Valul unui val de dor

Anghel Neagu e un superstitios al culorii, al prieteniei pentru oameni și lipsit total (și aici, cred eu că, pe drept) de nedespărțirea de subiectele ce-l sînt dragi, un pictor al culorilor imperecheate nebuște, după o logică a timizilor (ce-ar fi să le zicem curajoși?) care ne scapă de sub observația diurnă, banală, mediocră, uneori, prin repetiție și mai ales, cînd nu e în slujba neamului tragic românesc, cumplit de neintelektuală și disponibil conformistă.

El crede în adevărul focului său din vatra, din paharul de vin, din visul nevisat decît în singurătate. Ca orice artist autentic, el se desparte de noi chiar în punctul unde ne iubește prea mult. Caută o așchie de cer, sau de lumină ostentivă care se vrea imperios pusă în vigoarea destinelor nevictorioase, dar eterne, caută amăgirea, ca să-i dea chipul frumuseții, caută pragul pe care oamenii, în nesfîrșita și dureroasă lor trecere, sînt obligați, prin naștere și blestem, să-l innobileze cu gîndul minunilor spre împlinire, exact cînd îl trec cu pasul; el caută cînd trece pragul iluziei supraîluzia care să stăpînească basmul (sau să fie pârtașă la acest nenorocos ospăt), caută o margine de odale și dreptul de opțiune al marilor artiști, orgoliul lor de a fi neînchipuit de mari sau înfrinți; el caută să înțelegem că între om și om, arta picturii, supremă în expresia durabilității, e gloria vieții, e valul unui val de dor deasupra marginii Timpului. Anghel Neagu trăiește spre a ne spune că-n vehemența scuturării a lumii ceva scapă mîhnirii, miniei și chiar dragostei tuturor; o lume a luminilor fără culmi. Niciodată, nimeni și nîcînde, un artist n-a cîștigat un război; ei toți la un loc au încheiat o făptură a sufletului nostru, mai ireală decît uimirea: făptura unei păsări care zboară deschîzînd ploii roditoare și arcuind curcubeie. Anghel Neagu caută (și sîntem bucuroși că-l aflăm) frumosul sau măcar partea frumoasă din privirile noastre și ale țării întregi.

Li doresc mulți ani!

FANUȘ NEAGU

Vatră a luptelor, patrie aprigă

„Pămînt al luptelor, mai odihnoște!“
Un dor te mistuie din voacul voacului,
Și iarăși vipia saltă pe creștele,
Iar bate clopotul ora atacului.

Că-ți sînt, de secole, astfel destinele,
Să-ți afli-n cumpăna mult prea disruptelor
Urcășuri sigure: Dreptul și Binele,
Plătite doidora, vatră a luptelor.

Vatră a luptelor, patrie aprigă,
Intotdeauna într-o renaștere,
Fiindcă veșnic sat ca și fabrică
Nu ți-au fost ție zeii mașiere.

Mării și muntelui pururi asemena,
Dunărea-albastră-n vajnica-i curgere,
Lui, care știe cum să te semene,
Scapăr'ideile-i ca niște fulgere.

NICULAE STOIAN

Artistul — conștiință a epocii sale

Doru Popovici Muzica — mijloc de educație patriotică

Încă din cele mai vechi timpuri, fascinanta lume a muzicii a avut un rol deosebit în procesul de educație al cetățenilor și-n această privință este suficient să ne referim la menirea artei sonore în străvechea Eladă, în evocatoarea Dacie sau la anticii persi. Niciodată arta sonoră nu a fost considerată de marii educatori ca un joc sonor cu scop în sine. Poporul nostru a acordat, acordă și va acorda întotdeauna o importanță foarte mare cîntecului cu virtuți consolatoare; nu întimplător, o străveche doină relevă sensurile sublimă ale aserțiunii: „cine cîntă nu-i om rău“... sensuri cu rezonanțe cu un arc peste timp, care ne poartă cu gîndurile la semnificația nobilă a celor scrise cîndva de Shakespeare — „cine nu are muzică în dînsul e capabil de perfidie,

trădare și stricăciuni“... ca Orfeu moldav, genialul George Enescu să accentueze faptul, potrivit căruia, lumea Euterpei trebuie să înlăture urile dintre oameni și să-i apropie într-o căldă înfrățire, contopindu-se pînă la identificare cu dorința lor de a mări suprafața binelui pe pămînt.

În anii României socialiste, dar mai ales în ultimele două decenii, multe s-au făcut pentru mersul spre mai bine al muzicii unui popor, despre care, Martin Opitz a notat numai cuvinte înălțătoare, culminînd cu mișcătoarea frază: de cite ori aud un cîntec românesc am impresia că muzica-i născută pentru român și românul pentru muzică!

În festivalul național „Cin-

(Continuare în pag. 18)

Dan Bănciță Mereu aproape de izvoare

Dăruiată bucuriei oamenilor, arta s-a dovedit a fi, în același timp, o veritabilă și mereu activă forță de modelare a conștiinței. În fața unui monument preamărînd gloria și slava celor ce și-au jertfit viața pentru neătîrnarea patriei, omul își simte răscolită întreaga sa ființă. Același înălțător sentiment îl va incerca și în fața unei picturi înfățișînd o măreață scenă istorică, cum ar fi, de exemplu, celebra compoziție *Lupta de la Smîrdan*, semnată de Nicolae Grigorescu. Dar nu numai lucrările cu tematică istorică sînt puternic resimțite de conștiința celor ce le privesc. Un peisaj, oricît de simplu și insignifiant ar părea, poate sugera o clipă de reverie, poate trezi o undă de nostalgie după meleagurile natale. Chiar și o natură statică are această miraculoasă putere

de-a tulbura în mod benefic sufletul omului, pentru că, fie în configurația peisajului, în lumina și culoarea sa, fie în blîndețea obiectelor unei naturi statice, privitorul va descoperi acel cîrmiteț de viață ce l-a impresionat, mai întîi și-ntîi, pe artist. Vreau să spun, cu alte cuvinte, că o operă de artă cu atît mai puternic se va impune nu numai atenției, ci și conștiinței omului, cu cit ea conține faptul de viață, elementul descoperit de artist în realul inconjurător, în prezentul viu și imediat al lumii cu care artistul și beneficiarul operii sale iau nemijlocit și continuu contact. A nu se înțelege că fac neapărat apologia artei naturaliste, că nu am în vedere valențele artei nonfigurative. Cum aș putea oare să

(Continuare în pag. 18)

Controlul oamenilor muncii în acțiune

Exercițiul concret
al democrației muncitorești

Controlul oamenilor muncii, expresie concretă a democrației muncitorești revoluționare, își arată roadele de fiecare prilej, dovedindu-și deplina utilitate și eficiență în bunul mers al treburilor obștii. Reprezentanții ai colectivelor de oameni ai muncii, muncitori, tehnicieni și specialiști, devotați intereselor cetățenilor, verifică, îndrumă, controlează și veghează la respectarea ordinii, a curățeniei, a legalității și corectitudinii din diverse sfere de activitate, de la calitatea serviciilor până la modul cum se respectă legile țării. După experiența acumulată de-a lungul anilor, membrii echipelor de control intervin acum cu promptitudine în chestiuni arzătoare din viața cetățeanului și totdeauna aceste controale se transformă într-un prilej de îmbunătățire rapidă a stării de lucruri dintr-un loc sau altul. Gestul de a însoți echipe de control în exercitarea atribuțiilor se transformă astfel într-o mărturie la fața locului în favoarea eficienței democrației muncitorești revoluționare văzută printr-una din multiplele sale forme de manifestare.

Citeva reguli pentru succes

Ca pretutindeni, și la Suceava problemele alimentației publice se bucură de un interes deosebit, atât din partea cetățenilor cât și a municipalității. Formă eficientă de intervenție în asigurarea calității serviciilor populației în acest domeniu, controlul oamenilor muncii se exercită permanent, revenind în unitățile controlate până la remedierea neregulilor semnalate.

Insoțim, în trei unități de alimentație publică, așadar, o echipă de control al oamenilor muncii, din care fac parte Toma Bencu, Domnica Semenciuc, Lucia Cenușă și Constantin Chișcă (legitimăție colectivă nr. 100). Este ora 17, ora de vîrf pentru cofetării. Intrăm, deci, la „Bucovina”, cofetărie a O.J.T. Suceava. Ne întimpină galantarele goale, dezamăgitoare pentru cei — numeroși — doritori să aleagă citeva prăjituri. N-au de unde, așa că se mulțumesc cu ce li se oferă. „Astăzi mai avem prăjituri pentru că le-am primit tirziu, altfel s-ar fi terminat deja; de obicei, marfa ne ajunge cam puțin în jurul orei 15” — ne spune Eufrosina Curcă, „deși, adaugă, cerere mare este între 15 și 17, în orele cînd oamenii se îndreaptă către casă, după o zi de muncă”. Explicația am fi dorit-o de la reprezentanții laboratorului aflat în același complex, la numai cîteva metri de cofetărie. Cum însă activitatea laboratorului încetase deja, o primim de la Pavel Costache, șeful Complexului „Bucovina”: „Cauza acestei situații e lipsa unei corelări între planul de producție al laboratorului și cel de vinzare al cofetăriei — ne spune. Practic, ele sînt aproape egale, în timp ce laboratorul, care nu e coordonat de noi, asigură marfă și pentru alte cofetării”. Cele aflate ne ajută să înțelegem nefireasca stare de lucruri; pentru remedierea ei, însă, e nevoie de măsuri concrete pe care echipa de control le-a solicitat și le va urmări.

Cu numai o oră înainte de închidere, la „Garofița”, patiserie a întreprinderii comerciale de stat pentru alimentație publică, cumpărătorii continuau să sosească. Cele două vinzătoare abia pridideau să-i servească cu plăcintă cu brînză de oi, brînzoaică, batoane, melci, pateuri, prăjituri Aurora, ficat de pasăre prăjit, salată, orientală, ouă umplute, fasole bătută, salată de sfeclă roșie. Cei mai mulți, „obișnuiți ai casei”, trec zilnic pe la „Garofița”; aici găsesc cu siguranță, până la ora închiderii, ceva bun de cumpărat pentru masa de seară a familiei, ori pentru a primi niște musafiri ce s-au anunțat în ultima clipă. În cursul zilei, mai ales dimineața, oamenii servesc în grabă o gustare, o prăjitură „ca la mama” și pleacă mulțumiți către treburile lor. În laborator miroase a cozonac fierbinte;

descoperim citeva tăvi cu cozonaci aurii, abia scoși din cuptor și ne gîndim la bucuria celor ce, în dimineața rece de toamnă tirzie vor gusta feliele pufoase și aromate. Alții vor prefera, poate, un ecler. Știm că miine la „Garofița” vor găsi și ecler și choux à la crème, după zecile de forme de coacăde deja pregătite. Ziua de muncă a oamenilor de aici nu începe cu primul client și nu se sfîrșește cu ultimul. E prima din numeroasele reguli ale reușitei în comerț, care la „Garofița” se cunosc perfect.

La „Select”, lume puțină, lumină caldă, în ton cu lemnul, prezent pretutindeni. Muzica în surdina are și ea un rol în crearea atmosferei (E pauză de orchestră. Nu știm cum va fi sunat orchestra, pauza s-a prelungit pe toată durata vizitei noastre).

Părăsim cu regret salonul și intrăm în zona interzisă consumatorilor. Primul lucru pe care îl remarcăm este colțul special amenajat în care stau orînduite ultimele numere din „Comerțul modern” și broșuri avînd ca temă alimentația științifică ori cea rațională. Pentru ridicarea

tipar colorate, destinația fiecăreia; descoperim curînd că sînt simple anunțuri cu funcție de decor. Ascultăm, așadar, explicațiile bucătăresei șefe Nina Andrieș, și intrăm în magazia de zarzavat. Aici, în chiuvetă, se dezgheață burta pentru ciorba de a doua zi, mașina de curățat zarzavat, cu resturi de sfeclă roșie, blochează mijlocul încăperii (și noi care creдем că în magazie zarzavatul se păstrează, nu se curăță), pe podea, alături de un cazan cu cartofi curățati, un altul, cu resturi de mîncare. În magazia în care se păstrează sacii cu făină, orez, zahăr, găsim și două lăzi cu varză „bună pentru consum”, ni se spune, (poate numai în urma unei curățiri masive, după care vor mai fi rămas, cu îngăduință, și citeva frunze, pe lingă cotor) și resturi intrate în putrefacție de la verzele curățate cu citeva zile în urmă. În magazia de carne, surprinzător, se păstrează numai carne și e foarte curat. Nu rămînem, însă, decît citeva secunde. Ne alungă mirosul. Aflăm că nici această magazie nu are canal de scurgere (ca, dealfel, toate celelalte), și că mirosul se datorește apei adunate sub frigider, în locurile unde podeaua nu poate fi spălată.

Către salon se îndreaptă un chelner purtînd un platur imbiator. Noi intrăm în bufet. Aici, pe o tavă, 6 căni pe fundul cărora zărim o pastă de Ness, așteaptă comanda eventualilor clienți. Ne exprimăm nedumerirea. Bufetiera Aglaia Vizitiu ne explică, amabilă că a preparat astfel încă de dimineață, la deschiderea restaurantului (așadar, de citeva ore!!!) trei cutii de Ness, în momentul primirii comenzii adăugînd numai apa caldă, iar pentru „capucino”, și frișca. Mărfurile ies din bufet fără ca bufetiera să primească pe loc bon pentru ele. („Știu că trebuie să am bon pentru fiecare comandă în clipa în care o eliberez, dar colegii nu prea vor, că se complică, și uite așa mă complică pe mine”).

Lucrurile continuă să se complice. Apare, în calitate de client, la această oră, asistentul de igienă Cornel Gemănuș, care, din partea Sanepidului, controlează această unitate. Ne asigură că în urmă cu numai

profesională — ni se explică. Răsfoim „Caietul cumpărătorului”. În puține locuri am întîlnit mai frumoase cuvinte la adresa colectivului unei unități de alimentație publică — sînt laudate disciplina personalului, promptitudinea cu care sînt serviți clienții, amabilitatea cu care le sînt întimpinate dorințele. Ne continuăm drumul în zona interzisă, pentru plăcerea de a prelunge seria surprizelor plăcute ce ne-au întimpinat încă de la intrarea în restaurant. În ușa bucătăriei ne întimpină, însă, un fum gros în care nu avem curajul să ne aventurăm. Sîntem asigurați că instalația de aerisire există, dar nu funcționează (era să scriem „lipsește cu desăvîrșire”). Așa că ne refugiem în zona magazilor, pe ale căror uși scrie cu litere de

doză zile a asistat personal la curățenia generală a unității. Cit de generală?, am întreba dacă ne-ar mai arde de glume. Dar nu ne arde. Răsfoim încă o dată caietul cumpărătorului, privim către colțul special amenajat pentru informarea profesională a oamenilor muncii, apoi echipa de control completează procesul verbal. Aici vor reveni, cu siguranță.

În salon, lumea continuă să asculte muzică, să servească masa, să discute liniștit, iar noi ne amintim de povestea cu gardul atât de frumos vopsit, după care, de astă dată, am găsit și destule abateri de la normele comerțului civilizat.

ROXANA
PAICU MANOLESCU

30 de meșteri mari
sau oameni întrecîndu-se
pe sine

...Ca și colegii mei, am plecat în țară să fiu mai aproape de zidurile faptelor care închină Conferinței Naționale a partidului tot ce au ei mai bun.

După turțuri de gheață de la ștreșini, după alunecusul de afară, cînd fiecare pas se poate termina cu o fractură, baloturile cu cîmpuri de maci, plantele din pădurile tropicale în scinteiatoarele culori ale verii, întăresc credința că la „Dunăreana” e primăvară și în decembrie. Războaiele schimbă desene și culori, cu repeziunea mașinilor moderne, țesînd neîntrerupt pentru orașul Giurgiu, pentru România și alte 20 de țări din diferite zone geografice.

Țesătoarea Elena Savu, delegată la Conferința Națională a partidului, și-a ordonat, în minte și pe hirtie, citeva elemente esențiale pentru o fabrică fără trecut pînă acum 20 de ani. 31 de milioane metri de țesături, producția anului 1987, este o cifră nu doar de plan, ci și de reală putere industrială; noile modele ale sectorului de creație sînt dovezi nu doar ale talentului, ci și ale legării de slujbă pentru că frumosul și durabilul sînt în firea „dunăreencelor”. Elena Savu este impeternicită de întregul colectiv să le exprime sentimentele de mulțumire față de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru noua sa inițiativă, care are în vedere ridicarea venitului unei familii prin jumătate din plata cuvenită fondului de participare la beneficii pînă la sfîrșitul anului.

Felicia Niculescu, cu toate că e duminică și a promis familiei că va veni mai devreme acasă, aprinde lumina la orele serii, inconjurată de „miinile” ei drepte: Cornelia Cirlănescu, șefa Serviciului plan, Florica Mărcuș, maistră la Secția confecțiilor, Gheorghe Petrică, energetic, Alexandru Popescu, director comercial. Toți trag acum linia, ușoară în aritmetică, dar consumatoare de combustie umană. Adună citeva din ultimele eforturi ale colectivului. Australia, printr-un telex, a cerut o suplimentare urgentă a comenzilor, în valoare de 800 mii de dolari. Neplanificată, cu niște desene pretențioase, specifice, pinza imprimată a fost terminată în 12 zile în loc de 40. Tot o suplimentare, care contează la veniturile valutare, a venit și din partea firmei Texma din R.F.G. Alte 10 mii de bucăți de șorțuri pentru gospodine au fost gata pînă în 15 decembrie. Zis și făcut! De aici și din alte contracte, au ieșit 388 de mii m.p. de țesături în avans la export, în ultima lună a anului.

În tăcerea din biroul directorului, unde calculatorul dă în secunde dezlegările ferice ale unor probe de cursă lungă, intră un grup de bărbați tineri și entuziaști, cu urme de var pe salopetă.

— Am venit să vă anunțăm că puteți pregăti șampania... Blocul întreprinderii este gata, scara I poate fi locuită, mal avem citeva zile de finisări la scara a doua.

Felicia Niculescu îl felicită călduros.

— Știam că nu-i o îndrăzneală de bravadă, știam că sinteti meșteri mari, că aveți mîini fermecate de țesători și de constructori.

Vorbesc între ei, prescurtat, cu jumătăți de cuvinte și de fraze, unul începe, altul continuă, nu se mai deosebesc vocile, dar este o fraternitate care emoționează. Vreau să înțeleg și nu pot, pînă cînd, Florică Lengher își dă seama și „constructorii” îl lasă să vorbească și pentru unul care nu este de-al lor.

— Am venit la „Dunăreana” acum 18 ani cînd s-au bătut aici țărșuși. Eram tineri flăcăi, am primit o garsonieră, era perfect atunci. Ne-am căsătorit, după primul copil au venit alții, locuințele noastre acum sînt neîncăpătoare. Comitetul oamenilor muncii, Consiliul popular municipal au repartizat apartamente, și vedeți ce mult s-a construit, dar în Giurgiu nu

sîntem numai noi. Trebuia să mai așteptăm. Ne-am hotărît să construim cu puterile noastre blocul întreprinderii, asistați, bineînțeles, de Antrepriza construcții-montaj.

Aflu întreaga poveste, țesută din comun prin îndrăzneala și prin înzecitele eforturi ale celor 30 de maiștri țesători, reglari, mecano-energeticieni. Era începutul lunii august și și-au propus ca pînă la Conferința Națională a partidului blocul să fie gata. Au primit toate incuviințările Comitetului oamenilor muncii, apartamentele s-au repartizat înainte de a exista, fiecare maistru știind că lucrează pentru familia sa. Am mai întîlnit în țară viitori locatari care au dat o mină de ajutor constructorului la montatul geamurilor, ușilor, dar n-am auzit încă să ridice un bloc de la temelie pînă la acoperiș. Puiu Olteanu, Iosif Loghigan, Vlad Vintilă, Mihail Cojocaru, Gheorghe Ștefan și ceilalți maiștri, asistați de Ion Dinu, constructor într-adevăr, au montat pereții blocului, au împărțit spațiile camerelor, au montat ușile, ferestrele, băile, au avut neconștient grijă să nu repete greșelile unor șantiere. Lucrul de mîntuială nu le este nicidecum în fire și casa viitoare trebuia să fie aspectuoasă, să le fiină de cald iarna și vara, să fie o mîndrie a lor. Au ales materialele de construcție, le-au manevrat cu finețe, n-au admis nimic ciobit sau sub stas, nici o instalație care să scrie înaintea de a începe lungul drum al unei vieți de bloc. Acești 30 de improvizați constructori, ajutați de planurile arhitecților, de asistența tehnică a Antreprizei, de macarale și alte utilaje, au înălțat în Giurgiu casa mult visată, așa cum au vrut-o. Luna de concedii au petrecut-o, de la 6 dimineața pînă la miezul nopții, cu mistriile. Dorneau citeva ore și iar o luau de la cap, fără să se simtă oboseți sau neajășiți de absența mării, a plajei de la Dunăre. Sotile le aduceau suferințele cu supă caldă și ei, ca să nu piardă timpul, o mînceau sus, pe schele.

— Eram interesați și am tras! ...După luna lui cuptor, cum țeseau din tura de la „Dunăreana”, alergau la casa lor, ea la o întîlnire cu iubita. Blocul se contura, prințea forme, schelele se retrăgeau, fiecare etaj a fost îndelung sărbătorit. Mersul acestei construcții a fost urmărit de toată suflarea de la întreprindere. Unii s-au oferit să le vină în ajutor, să care moloz, să sape șantiuri, să facă salăhorie, dacă trebuie. Au refuzat hotărîți. Este casa lor, o vor face ei pentru întreprindere, dacă sînt capabili. Mesterii autentici de la Antrepriza de construcții și montaj Giurgiu le-au dat calificativul maxim, fiindu-le mereu alături, cu sfaturile competente ale meseriei. Muncitori de ispravă în fabrică, cei 30 de maiștri s-au dovedit aceeași și cînd au schimbat războiul de țesut cu mistria. De fapt acești oameni au pus structura de rezistență nu numai la casa lor, ei înșiși sînt elemente de susținere a celei de-a doua case, prin capacitatea lor profesională, prin gesturile umane inedite.

— Am lucrat pe rupe, dar ne simțim extraordinari. Seara copiii ne întrebă „tăticule, cînd ne mutăm?”

Nu știu ale cui sînt aceste cuvinte, le pot trece liniștită în contul oricărui din cei 30. Felicia Niculescu ne spune, dar privirea ei e limpede ca apa unui riu de munte: „Nu e așa? Sînt grozavi meșterii noștri!”

Din toată inima, de acord. Imi permit și o vedere anticipativă a sfîrșitului de an în noile apartamente. Moșul, cu barba albă, gîrbovit de ani și sub povara sacului cu cadouri, va intra în noaptea de 31 dec. în 30 de case și se va scuza față de bărbații, cap de familie: „Nici barmă nu pot să vă aduc pentru că le-ați întrecut pe toate!”

CARMEN DUMITRESCU

„Exodul creierelor“

Cîteva cifre revelatoare

Depășirea subdezvoltării, situație moștenită ca urmare a îndelungatei perioade de exploatare colonială, constituie pentru sute de milioane de oameni de pe Terra un deziderat de cea mai mare însemnătate pentru prezentul și viitorul lor. Însă, deși colonialismul a dispărut de pe cea mai mare parte a planetei noastre, modul de gândire și comportare propriu acestei perioade revolte continuă să existe, concretizându-se în practici spoliatoare, neocolonialiste, prin care țările bogate își exercită în continuare presiunile asupra lumii subdezvoltate. Între aceste practici periculoase deosebit de nocivă este cea denumită, pe bună dreptate, „furtul de inteligență” sau, cu un termen mai blind, „exodul creierelor”. Este vorba de fenomenul racolării de către marile companii occidentale a unor specialiști din țările în curs de dezvoltare.

Statisticile ONU și ale altor organizații internaționale ilustrează amploarea acestei racolări. Potrivit unor studii ale U.N.C.T.A.D., pe parcursul a aproape două decenii au emigrat din țările în curs de dezvoltare spre cele dezvoltate (în special spre Statele Unite

de exploatare a popoarelor. Dacă pornim de la drepturile omului, normal ar fi să se acționeze ca fiecare să rămână în țara lui, să contribuie la dezvoltarea economică a țării respective. Dacă țările capitaliste sînt atît de grijulii față de drepturile omului, ele ar trebui să trimită înapoi specialiștii pe care i-au luat din țările în curs de dezvoltare și să-i pună să lucreze pentru progresul țărilor respective, să nu-i ademească pe diferite căi, cu anumite avantaje materiale, cît timp au nevoie de ei...”

Ținînd seama de gravitatea fenomenului „exodului de inteligență”, România consideră că ONU și instituțiile sale specializate trebuie să-și intensifice preocupările și acțiunile de natură să conducă la o largă cooperare internațională în vederea soluționării efective a acestei probleme. Țara noastră a participat în mod activ și a adus o contribuție concretă la eforturile îndreptate spre lichidarea practicii neocolonialiste de racolare a cadrelor din „lumea a treia”. În 1978, la prima reuniune UNCTAD consacrată acestei probleme, România a propus elaborarea unui ansam-

● Din totalul cadrelor cu studii superioare, 90 la sută lucrează în țările dezvoltate, acestora revenindu-le circa 115 specialişti la 100 000 de locuitori, față de numai 69 în America Latină, 22 în Asia și doar 4 în Africa ;

● Potrivit datelor Organizației Mondiale a Sănătății, în Asia un medic revine la 6 000 locuitori, în Africa la 3 000 locuitori, pe cînd în statele dezvoltate un medic revine la mai puțin de 1 000 locuitori.

● Decalajul educațional este și mai pronunțat. Astfel sumele alocate de stat pentru învățămînt sînt de pildă de 357 ori mai mari în R.F. Germania decît în Bangladesh.

● În 20 de ani, în S.U.A. și Canada au emigrat aproximativ 500 000 de specialiști, între care jumătate au plecat din țările Asiei.

● Dintr-un studiu elaborat de UNCTAD rezultă că din numărul total al studenților proveniți din țări asiatice, care se pregătesc în S.U.A., peste 90 la sută nu mai revin în țările de origine ; personalul medical străin atras din afară a scutit S.U.A. să înființeze 12 institute de învățămînt superior.

● Ziarul „International Herald Tribune” caracteriza căderele de specialiști drept „o marfă la fel de prețioasă ca petrolul și cerealele”.

● Un studiu al UNCTAD releva : „Cum ar putea fi lichidată sărăcia și mizeria atît timp cît persistă racolarea specialiștilor de care țările în curs de dezvoltare duc o lipsă cronică. Furtul creierelor constituie, fără îndoială, unul dintre factorii esențiali care alimentează dezvoltarea inegală a economiei mondiale”.

Grupul realizat de ION VIRGIL ■

...sau transferul invers de tehnologie

ale Americii, Marea Britanie, Franța, Canada și altele) 643 851 de persoane calificate (medici, ingineri, cercetători etc.). Numai într-un singur an, în SUA au fost atrași din țările Americii Latine 958 de ingineri și 683 de specialiști în medicină, iar în perioada 1971-1979 ponderea cadrelor cu înaltă calificare în totalul persoanelor care au emigrat în SUA a fost de 77 la sută. Un alt studiu, al Organizației Mondiale a Sănătății, evidențiază că 140 000 de cadre medicale — adică 6 la sută din totalul mondial al acestora — lucrează astăzi în alte țări decît cele de origine sau de formare a lor ; dintre aceștia, 120 000 se află în cinci țări — SUA (77 000), Marea Britanie (21 000), Canada (11 000), R.F.G. (6 000), Australia (4 000). Filipine, de pildă, a pierdut un număr de medici egal cu cel al absolvenților săi în opt ani, iar țările capitaliste dezvoltate au cîștigat, în aceeași perioadă, circa 7-8 miliarde de dolari, folosind cadre medicale pregătite în alte țări. Ziarul egiptean „Al Ahram” arată că „peste 20 000 de specialiști egipteni cu pregătire superioară au fost instigați să-și părăsească țara”.

Lotitura primită de țările în curs de dezvoltare prin plecarea specialiștilor este dublă. În primul rînd prin atragerea celor mai buni specialiști — ingineri, medici, cercetători — aceste țări sînt lipsite de potențialul uman cu înaltă pregătire, necesar dezvoltării lor. Mai mult chiar, lumea a treia, confruntată nu numai cu înapoierea economică, dar și cu foametea, neștiința de carte, epidemiile devastatoare, este privată de cel care posedă calificarea necesară pentru eradicarea acestei stări de lucruri. În al doilea rînd, în goana după profitul maxim, marile întreprinderi capitaliste găsesc în acest „exod al creierelor” un izvor de cîștig, extrem de avantajos. Pentru că, fără a investi nimic, sînt obținuți specialiștii pentru a căror pregătire ar fi necesar nu numai timp, ci și mari fonduri bănești.

Nu este de mirare, că unele țări occidentale utilizează perdeaua de fum a „apărării” drepturilor omului, pentru a-și masca interesele înguste, egoiste, vînzînd obținerea de profituri cît mai mari de pe urma racolării cadrelor. Președintele Nicolae Ceaușescu releva că „sub această se ascunde vechea politică de racolare a cadrelor, a specialiștilor ; este o formă nouă

blu de principii privind problema racolării specialiștilor, în cadrul edificării unei noi ordini economice internaționale. În colaborare cu celelalte țări în curs de dezvoltare, România a inițiat, începînd din 1982, în cadrul Adunării Generale a ONU, dezbateri pe această temă și a propus o serie de rezoluții privind combaterea acestui fenomen pernicios.

Spicuri din revista algeriană „REVOLUTION AFRICAINE” care publică, sub titlul „Prevenirea hemoragiei”, un articol acuzator pe tema „furtului de inteligență”, din care reproducem extrase :

„Această scurgere constituie un veritabil furt de materie cenușie din țările în curs de dezvoltare și în special țările arabe. Statistici recente oferă pentru aceste țări următoarele cifre : 45 000 de absolvenți ai unor instituții de învățămînt superior științific, dintre care 50 la sută ingineri. Jumătate dintre aceștia au părăsit țara lor de origine pentru a se instala în S.U.A. și în Europa occidentală. În deceniile 6 și 7, s-a înregistrat o emigrare medie de 34 000 de cadre specializate pe an, în S.U.A., iar între anii 1974-1979 numărul lor a ajuns la 41 600 pe an. Fenomenul ia o amploare din ce în ce mai mare și țările în curs de dezvoltare sînt pur și simplu secătuite de mijloacele lor de reproducție a cunoașterii.

Algeria, care are numeroase cadre trimise pentru studii în străinătate, a luat măsuri care vor permite limitarea la maximum a «pierderilor» foarte mari la care asistăm în prezent. Statele dezvoltate încearcă să impună ideea că oamenii aceștia pleacă din țară datorită propriei lor convingeri.

Se încearcă, de asemenea, să se afirme că acest fenomen este nou. Dar nu este adevărat. În secolul al

Un veritabil furt

XIX-lea, Anglia interzicea atît emigrarea oricărui muncitor calificat, cît și exportul de mașini pentru a păstra pentru industria britanică monopolul asupra tehnicilor noi. În aceeași perioadă, industria franceză încercau să-și protejeze muncitorii englezi, chiar pe căi clandestine pentru a proteja mașinile de care aveau nevoie. În prezent, deși motivațiile au rămas aceleași, metodele și formele de racolare a materiei cenușii s-au schimbat și au evoluat. Acum se recurge la «mer-

cenariatul intelectual», cazul particular al S.U.A. fiind semnificativ în acest sens. Pentru aceasta se utilizează o diversitate de mijloace de la proslăvirea modului de viață american la corupție, și pînă la prezentarea situației țărilor în curs de dezvoltare drept imposibilă, apocaliptică și fără speranță.

Acești țări le revine responsabilitatea de a-și apăra capacitățile științifice și tehnice, slabe, embrionare. Pentru a le forma ele sînt nevoite să recurgă la trimiterea lor în străinătate. Reîntorcerea lor este o obligație morală. În acest sens Julius Nyerere arată : «Cei care se bucură de privilegiul de a frecventa învățămîntul superior au datoria de a răsplăti sacrificiul făcut de alții. Ei sînt ca un om căruia i s-a dat toată hrana existentă într-un sat care moare de foame pentru ca el să aibă forța de a aduce de-ale gurii pentru toți dintr-un loc îndepărtat. Dacă el acceptă această hrană, și nu aduce un ajutor fraților lui, atunci este un trădător...”.

Grupajul de față oferă, desigur doar o secțiune parțială prin această veritabilă plagă a secolului care este furtul de inteligență.

Sursă de adîncire a decalajelor, factor de polarizare a lumii în săraci și bogați, mijloc de

perpetuare a unor grave inechități sociale și umane, transferul de inteligență univoc orientat trebuie să devină, cît mai grabnic și cît mai decis, obiectul intervenției neîntîrziate a comunității internaționale.

O viață plină de senzații tari, shocking, cum se spune în limbaj adecvat, se poate trăi numai în S.U.A. Aici, cit ai clipi din ochi, deci din două în două secunde, se produce o infracțiune, spune un document al F.B.I. care informează că în 1986 numărul delictelor a ajuns la 13,2 milioane, adică mai aproape de înțelegerea noastră, din 100 de americani aproape 6 sînt sub incidența legilor penale. Și în alte țări aflate în partea de vest a Europei poți să ai numeroase emoții tari, ba chiar palpitații. Dar, față de cifra mai sus menționată R.F. Germania cu ale sale 4,3 milioane infracțiuni, Anglia cu 3,8 sau blînda Elveție cu 315.600 sînt doar niște începători în ale meseriei. Raportul american adîncește analiza subliniînd că numărul delictelor grave a sporit cu 12 la sută față de anul precedent, iar cel al crimelor și jafurilor cu „doar” 9 la sută, ceea ce înseamnă că în 1986 au fost răpuși, nu de boli sau accidente, 20.000 de oameni. Recordul absolut raportat la numărul de locuitori îl deține, greu de crezut, mica localitate Aukland din California care a

urcat pe un loc fruntaș în lerahia asasinatelor și altor infracțiuni după Detroit, Saint-Louis, Atlanta și alte câteva mari centre economice unde puștile, revolverele, mitralierele și cine mai știe ce alte invenții mortale sînt folosite cu ușurință cu care se schimbă o bujie la mașină. „USA-Today”, revista care ne-a furnizat aceste date, precizează că în 13 din cele 16 orașe pen-

lor new-yorkezi între 15 și 44 de ani, ci bogatul arsenal de arme albe și de foc procurabile, fie și cu documente contrafăcute, din prăvăliile mai mult sau mai puțin specializate. În această metropolă numărul actelor de violență a crescut în ultimii 20 de ani de peste 4 ori, numai în 1986 fiind asasinate 1600 de persoane, cu 14 la sută mai mult decît în 1985. Cu un

noză pe un interval de timp determinat, Direcția de statistică juridică a S.U.A. a elaborat un studiu din care rezultă îngrijorătoare perspective. Pe baza datelor din perioada 1975-1985, au fost alcătuite previziunile pentru următorii 20 de ani din care reiese că toți cetățenii americani acum în vîrstă de 12 ani vor fi victimele unor infracțiuni ! Astfel, 83 la sută dintre ei vor su-

presia că trăiesc într-un context descompus ; excluderea, care provoacă sentimentul neputinței ; minia, bazată pe ură și manifestată prin dorința de a distruge. Tot el precizează că delincvența este legată de „declinul societății industriale”, de criza unui sistem cultural și identifică în „clasa socială periculoasă” imigranții și săracii. Adică două categorii de săraci, unul de import și alții autohtoni care în disperare de cauză (o viață mai bună ?) își înecă în singe — al altora — nemulțumirile. Doar acesta să fie contextul social-economic și nu lipsa de orizont, nesiguranța zilei de mîine, dependența de mestecele ajutoare de șomaj (pentru cei care au apucat să lucreze odată) ca să nu mai vorbim de opulența sfidătoare a milionarilor, arătată parcă cu degetul de presă și televiziune ca exemplu de reușită. Cîți naivi mai cred oare în reușita necondiționată în lumea tuturor posibilităților ?

IOAN ROȘCA ■

La două minute, o infracțiune

tru care există statistici oficiale (deci datele sînt departe de valoarea lor reală !) acest fenomen este atribuit accesibilității armelor de foc, drogurilor, televiziunii și cinematografilor care fac o reclamă penetrantă unui mod de viață în care violența este distribuită în rolul principal. Medicii ar trebui să fie mulțumiți la citirea raportului organizației „Citizen Crime Commission” care afirmă că nu bolile, oricît de necruțătoare ar fi, sînt cauza principală a deceselor bărbați-

asemenea mentor trebuie să ne mirăm că la Seattle, Phoenix, San-Antonio, Los Angeles și în alte mari concentrări citadine enumerate de ziarul „New York Times” criminalitatea a crescut cu „doar” 8 la sută. Încercările autorităților de a stăvili acest flagel cu adînci rădăcini sociale nu s-au soldat cu rezultate concrete, serie la rîndul său publicația „Christian Science Monitor”. Și, pentru că orice analiză serioasă trebuie, pe baza datelor înmagazinate, să ofere și o prog-

porta consecințele unor acte de violență, pentru jumătate dintre ei prognozîndu-se posibilitatea de a fi de două ori victimele unor delictelor. Șapte din zece locuitori vor fi jefuite — măcar odată zice statistica — o femeie albă din 12 și a noua femeie de culoare vor fi violat.

Un bun cunoscător al mecanismului delincvenței, mai ales a celei juvenile care face ravagii în occident, François Dubot, găsește trei motive : dezorganizarea, care dă infractorilor im-

Anul se sfîrșește, succesele continuă

Asimilare reușită

la Tg. Jiu

La întreprinderea de Mașini-Unelte pentru Presare și Forjare Tîrgu Jiu a fost finalizată mașina de injectat mase plastice cu capacitatea de 1600 cmc și forța de închidere a platanelor de 400 t. Succesul coincide cu împlinirea unui deceniu de la intrarea în funcțiune a celei dintîi capacități a întreprinderii.

Locomotiva grea de la Electroputere

Întreprinderea „Electroputere” — Craiova a încheiat fabricația ultimei patru locomotive diesel-electrice de manevră grea de 2100 CP. onorindu-și astfel integral prevederile din contractele pe acest an încheiate cu parteneri de peste hotare.

Asimilată în fabricație într-o perioadă record, noua locomotivă dispune de performanțe ce asigură funcționarea în condiții climatice deosebite, o înaltă fiabilitate în exploatare.

De altfel, în cei 28 de ani de la realizarea celei dintîi locomotive, emblema „Electroputere — Craiova” a fost înscrisă pe mai bine de 3500 locomotive electrice și diesel-electrice de mari capacități, executate în 12

sortimente și în mai multe variante, din care circa o treime au fost exportate.

Energie electrică

din gazul de coals

La Combinatul Siderurgic din Călărași a fost pus în funcțiune cel de-al doilea grup energetic cu o putere instalată de 12 Mw/oră. El folosește drept combustibil pentru producerea energiei electrice gazul de coals recuperat de la bateria nr. 1. Așadar, combinatul călărășean produce circa 24 Mw energie electrică în 24 de ore.

Vint bun, „Balotești”!

De pe docul șantierului naval din Mangalia a fost lansat la apă mineralierul „Balotești”, de 65 000 t.d.w. navă realizată după un proiect îmbunătățit și modernizat, ceea ce a condus la reducerea consumului de metal cu 3 000 de tone.

Montajul în doc al navei s-a încheiat în mai puțin de două luni — un veritabil record în construcția unor vase de asemenea tonaj. Mineralierul „Balotești” are lungimea de 238 metri, lățimea de 32 metri, înălțimea de 18 metri, urmînd să fie dotat cu un motor de 18 000 CP. Peste 90 la sută din echipamentele și instalațiile de manevră și navigație cu care va fi dotată noua navă sînt construite în întreprinderi specializate ale industriei românești.

Almanahul Flacăra '88

Înainte de Anul nou,

un cadou fără concuren-

ță pentru toate vîrstele,

pentru toate gusturile :

ALMANAHUL

FLACĂRA '88

ULTIMA ORĂ

La Pîriul Rece

Binecunoscuta stațiune montană de pe Valea Prahovei, Pîriul Rece a găzduit recent prima Gală națională a recitalurilor de pantomimă. Organizată de Uniunea Tineretului Comunist, Biroul de Turism pentru Tineret, împreună cu Asociația Oamenilor de Artă din Instituțiile Teatrale și Musicale cu participarea unor nume reprezentative din toate zonele țării, manifestarea intenționează să devină în viziunea organizatorilor un adevărat festival național al acestei arte în continuă afirmare. Pe lângă spectacolele de pantomimă au avut loc proiecții de filme ale unor cunoscuți mimi internaționali cîți și un colocoliu la care au participat actori, regizori, pictori, critici, scriitori și remarcabili oameni de cultură. În încheierea manifestării, actorul Mihai Mălaimare a susținut spectacolul „Actorul”. Asupra Galei vom reveni într-unul din numerele noastre viitoare. (Ion Zubașcu)

Alunecă schiorii,

sub ei zăpada plînge

Fandeașă lin pe pîrtii

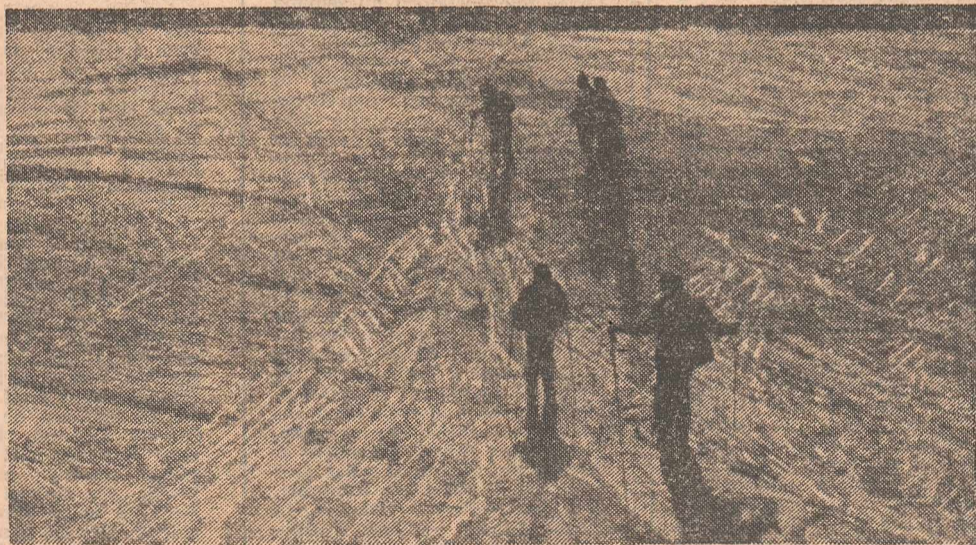
ca într-un zbor de cuci

În urmă sună vîntul

și muntele se frînge.

Au fost și nu-s... schiorii

sînt vesele năluci.

Pentru Steaua un adversar pe măsură: Glasgow Rangers

O șansă pentru Steaua? Aceasta este întrebarea pe care iubitorii fotbalului din țara noastră, dar mai ales susținătorii echipei Steaua și-o pun de miercuri, de cînd ne-a sosit vestea că marea campioană a României, echipa de fotbal Steaua, va întîlni în turul al III-lea al Cupei Campionilor Europeni, pe Glasgow Rangers, campiona Scoției. Aceeași întrebare și-o pun, sîntem siguri, și suporterii lui

Rangers. Răspunsul îl vom afla, pe jumătate, în ziua de 2 martie, cînd se va disputa, la București, prima manșă, iar pe de-a întregul abia în 16 martie, după meciul retur de la Glasgow.

În orice caz, atît noi, cît și scoțienii, ne putem declara, deocamdată mulțumiți, mai ales dacă ne comparăm cu suporterii lui Real Madrid care a jucat pînă acum, după cum afirmă specialiștii, două finale, cu F.C. Napoli și cu F.C. Porto. Sortii, nemiloși în acest an cu madrilenii, nu le puteau oferi altceva decît o dublă confruntare cu Bayern München. Cu cine va juca, oare, Real Madrid în semifinală, dacă vor trece și de Bayern? Cu... Ireal Madrid, ar răspunde prompt un computer devenit chibiț de fotbal. Facem haz de necazul altora, pentru că așa se mai și obișnuiește, dar, revenind la ale noastre, ne exprimăm încă de pe acum convingerea că Steaua, pregătind așa cum numai ea știe să pregătească un mare meci, poate fructifica șansa pe care i-au repartizat-o sortii. Ceilalți competitori în această fază a Cupei nr. 1, în care se vor decide semifinalele, au fost repartizați de sortii să se confrunte astfel: Benfica Lisabona — Anderlecht Bruxelles și Girondines Bordeaux — P.S. Eindhoven.

VICTOR NIȚA ■

Încă o zi mai puteți

opta pentru

Cel mai bun
fotbalist al anului

Conform tradiției fiecărui sfîrșit de an, revista „Flacăra” inițiază și de această dată o largă anchetă privind desemnarea celui mai bun fotbalist român al anului 1987. Așteptăm, stimați cititori, scrisorile dumneavoastră pînă la data de 19 decembrie a.c., pe adresa redacției: București, Piața Școlii nr. 1, căsuța poștală 3312, cod 71341. Pentru mai multă operativitate în trierea scrisorilor, rugăm să menționați pe plic „Ancheta sport”. Nu uitați: opțiunile pe care le veți trimite, cuprinzînd ordinea primilor zece fotbaliști, vor conta numai dacă sînt însoțite de numele și adresa dv. exactă.

Flacăra, Redacția: București, Piața Școlii 1, căsuța poștală 3312, cod 71341. Telefoane: 17 60 10; 17 60 20, interioare: Actualitatea politică: 25 60; Publiciști-comentatori: 25 60; Reportaj economie: 17 00; Știință: 21 28; Cultură-învățămînt: 14 57; Probleme moral-cetățenești: 14 53; Sport: 17 00; Scrisori-audiențe: 25 42; Foto: 25 28; Secretariat de redacție: 21 23; Secretariat redactor șef: 20 02. Tiparul executat la Combinatul poligrafic „Casa Școlii”. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA” — sectorul export-import presă P.O. Box 12-201, telex 10 876, prsfir București, Calea Grivitei nr. 64-66.

Prețul revistei: 3 lei

41505